

Tanıdık bir his zaten hızlı atan kalbimi ele geçirdiğinde titredim. Biraz sakin kalmaya çalışırken dizlerimi sıktım. Beyaz bir bekleme odasında metal bir taburede oturuyordum, üst kısımdaki floresan lambalar bana parlak bir ışık saçıyordu, "Neden buradayım? Ben kendim için " diye mırıldandım. Gece geç oldu. Diğer tüm tabureler boştu. Yalnızdım. Genelde yalnız kalmaktan zevk alırken, burada kendimi tamamen rahatsız hissettim. Gazete ilanına cevap verdiğim için bile pişman oldum. Aşk bulmakta zorlanıyor musun? Neden araştırmamıza katılmıyorsunuz? Maaş iyiydi ve buna ihtiyacım vardı. Canavar kızlar ortaya çıktıktan sonra, işten atılmıştım. Onlardan nefret etmedim ya da bunun için onlara kızmadım, sadece benden daha iyidiler. Çok dost canlısı insanlar. Mamano gibi arkadaş canlısı olsaydı insanlarla tanışmayı biraz daha kolaylaştıracağını düşünmüştüm, ama müstehcen samimiyet beni tamamen rahatsız etti. Beni kullandıklarını ya da benden bir şey istediklerini hissettim. Daha önce olduğumdan daha fazla var olmak ve hayatta kalmak için mücadele ediyordum. En azından işsizlikten iyiydi. Ben sadece-- "Bay Anon?" Tatlı bir ses, boğazımı tutup beni sallayan bir çift el gibi beni gündüz rüyamdan salladı, "Senin için hazırız" diye sessizce başımı salladım ve sandalyemden kalktım. Resepsiyon alanına adımımı atarken paltomu etrafıma çektim. Beni içeri alan bayan, bir lamia beni geçitten aşağıya götürdü. Kendine bir şarkı mırıldandı, Amanda Dawn'ın yeni bir şarkısı, şeytani bir country şarkıcısı. İyiydi ama "İyi misin Anon?" Diye sordu lamia gözlüklerini geri iterken. Başımı salladım ve hiçbir şey söylemedim. Lamia sanki endişeleniyormuş gibi kaşlarını çattı. O olmadığını biliyordum. "Ona böyle?" Diye sordu kaba bir ses. Bronzlaşmış deri, gri saçlar, boynuzlar, ucunda ölümcül görünümlü kalp şeklinde bir kürek bulunan garip bir zırlı kuyruk. Kesinlikle bir Amazon. "Evet, bu Anon. İkinizin dosyasını zaten görüntülediğimize güveniyorum, "diye yanıtladı lamia. "Elbette yaptık," Diye kıkırdadı Üçüncü bir kadın sanki lamia duyduğu en aptalca şeyi söylemiş gibi. Boynuzları da vardı. Ama aynı zamanda iki ayağında toynakları vardı ve el değmemiş beyaz bir laboratuvar önlüğü giyiyordu. Ayrıca gözlük taktı ve bir pano ve kalem tuttu. Bir hakutaku, "Şimdi, Bay Anon. Bazı Zorlukların olduğunu anlıyorum. Ne kadar garip olursa olsun sana yardım etmek istediğimizi bil... Tedavi alabilirsiniz." Endişeyle başımı salladım ama sessiz kaldım. Bulduğumuz oda aslında bir depoydu. Birkaç masa vardı ama ortada bir çeşit kafes vardı. Yerden 10 metreye kadar uzanan uzun demir çubuklar, bir tavan ile tamamlandı. Kafese iki giriş vardı, kilitsiz iki ahşap kapı. Lamia, kafesin ortasında birbirine paralel iki bank vardı, "Sadece oraya gir ve banklardan birine otur" dedi. "Evet, evet," dedi hakutaku içeri girdi "Ve burada değilmişiz gibi davranın, alabildiğimiz kadar ham veriye ihtiyacımız var."

Başımı salladım ve hücreye yaklaştım. Kapı kolunu hızlıca kontrol ettim. Ben bırakmama engel karşısında bar falan koymak için herhangi bir kilit ya da bir yol göremedim. Kapı içeri doğru açıldı, zaten öyle bir şey işe yaramayacaktı. İç çektim ve açtım ve banklardan birine oturdum, "Katılımcı 17, git," dedi amazon. Araştırmacıları göremedim, sadece odanın ortasındaki kafesin üzerinde herhangi bir ışık ışınlanıyordu. İlk kadının ortaya çıkmasını beklerken korku, korku ve endişe duygularını kalbimden uzak tutamadım. En azından biraz sakin kalmaya çalışırken derin nefes aldım. Burnumdan siyah bir duman süzülürken havada neredeyse hastalıklı tatlı bir koku vardı. Yana döndüm. Yanımda bir kadın belirmişti. Aramızda biraz boşluk vardı. Topuzlu beyaz saçları, soluk tenli, garip gri ve mor gözleri var ve siyah beyaz bir kimono giyiyordu. Uzun piposundan biraz duman çıkardı. Çok tatlı kokuyordu. Yüzünde küçük, masum bir gülümseme vardı "Bu gece nasılsın sevgilim?" Sessizce sordu. Nasıl bir kız olduğunu hatırlamaya çalışırken kafamda garip bir his hissettim. Belli ki zipangese idi, ama o bir ruh muydu yoksa bir çeşit succubus muydu? Belki bir iblis? Düşünmeye çalışırken kafamı kaşdım. Kadına baktım, bana tuhaf, belirsiz bir bakış attı. Konuşmak için çabaladım, ağzım hafifçe açıldı ama boğazımdan ayrılmak için fazla ses alamadım.

"Katılımcı 33!" Hakutaku sabrını yitirirken seslendi. Konuşmaya çalışmayı bıraktığımda kadın özür dileyerek gülümsedi, "En azından bu bana sonuncusu gibi bağırmadı." "Üzgün..." Toplayabildiğim tek şeydi. "Hiçbir şey düşünmeyin," Diye sakince odaya getirdiği birkaç şeyi topladı ve kapıdan çıktı. Arkasından kapattı ve kapı hemen tekrar açıldı. İçeri bir şey girdiğini görmedim. Bana doğru hareket eden betonu kazımak gibi bir ses duyduğumda terlemeye başladım. Gittikçe yaklaştıkça donup kaldım. Aniden durdu ve her ne ise karşıma çıkan bankta kendini yere serdi. Işıltılı bir mor duman ve yüksek sesle bir pop sesiyle kız ortaya çıktı. Donuk mor ve siyah kürkleri kollarını dirseğe kadar kapladı. Saçları aynı renkteydi ve yüzü kulaktan kulağa sırtıyordu. Onu anında bir cheshire kedisi olarak tanıdım. Bana sırttı, sadece kaotik havasında rahatsız edici bir şekilde kıvrılırken beni izledi. Onun huzurunda delirecek gibi değildim, sadece duyduğum hikayelerden ondan korkuyordum. İsimless görüntü panoları bana 'İbne kediden kork' demişti. "Dilini kedi mi yuttu?" Diye sordu sırtışı daha da uzadıkça. "Ah..." Bakışları cildime taşırken endişeyle kolumu kaşıdım. "Ben-Sorun değil," Diye iç çekti, vazgeçerken yüzündeki gülümseme tamamen düştü, "Buna alıştım", Kürk rengi hızla sessizleştikçe yüzünü buruşturdu. Daha az sevindirici bir dumanla tekrar ortadan kayboldu. "Ah," Lamia'nın ne yazık ki inlediğini duydum. "Farklı bir şey deneyelim, büyüdü değil mi?" Hakutaku önerdi. Amazon homurdandı, "Bundan vazgeçmek mi?" "Vazgeçmiyorum!" Hakutaku kırıldı. Gece geç oldu, hepsi tükenmiş olmalı, "Kimse yardımdan öteye geçemez! Canavar mı insan mı! Denek..." "Öfkeyle kağıtları karıştırdı, "Dört!" "Bu sınav ne için!?" Kendimi aniden korkudan sorarken buldum, "Bir çeşit etik bilim standardı yok mu?" "Etik mi?" Lamia sahte şaşkınlıkla yankılandı. Gözlükleri biraz ışığı yansıtırken karanlıkta hakutaku'ya bir göz attım, "Etik bilimi geçtik, Bay Anon. Ne imzaladığınızı hatırlıyor musun? Kendini bu yeni mamano kontrollü dünyaya adapte etmek için her şeyi yapacağını mı?" Dürüst olmak gerekirse, neredeyse hiç okumadım çünkü o zamanlar pek umursamadım. Mamano yanlış yapamaz, medya bana şöyle demişti: "Bu kızlar aynı şeyi istiyor, bir zamanlar insan egemen olan bu dünyaya entegre olmalarına yardımcı olacak bir yol! Sadece seninle uyumlu bir kız bulmalıyız! Dört!? Neredesin!?" Öfkeyle bağırıldı. Hücrenin diğer tarafındaki kapı aniden açıldı. İçeri girerken yedi metre kadar kül rengi tenli, siyah tüylü, sivri kulaklı ve kırmızı gözlü bir kadın yutkundum. Zebani. Her zamanki gibi kendine güvenen bir cehennem köpeğiyle hareket etmedi, gözleri yanmadı ve yanmadı. Yaklaşırken bana bakmadı, sadece benden alabildiği kadar uzakta ikinci bankta oturuyordu. İkimiz de gergin ve beceriksizce birbirimize baktık. Cehennem köpekleri hakkında bildiğim her şeyin tam tersiydi. Yavaş hareket etti ve kendinden emin ve kendini beğenmiş olmaktan ziyade üzgün ve emin görünmüyordu, çünkü cehennem köpekleri genellikle erkeklerle hızlı bir şekilde mücadele ettikleri ve onları kendi yaptıkları zamanlardı. Gözlerimiz birkaç dakikalığına kilitlendi. İkimiz de durduk. Kesinlikle perişan görünüyordu. Sadece ne zamandır burada olduğunu merak edebiliyordum, "Hey," Aniden bana mırıldandı, geri döndü. Saçları tüylü ve dağınık görünüyordu, kürküyle aynı. Dar atletik şort ve tişörtten çok daha fazlasını giymiyordu.

"M-merhaba," Sesinde olduğu gibi aynı belirsizlikle sessizce selamladım. "Ruth," dedi basitçe. Bana adını söylediğini fark etmem biraz zaman aldı, "Ah, Anon," dedim. Üç araştırmacının birbirine mırıldandığını duyabiliyordum. İçlerinden biri neredeyse deliye dönüyordu. Ruth da fark etmişti. Üzgün bir surat yaptı ve sonra bana döndü, "Zamanımız yakında doluyor gibi görünüyor" diye iç çekti. "kefil ister misin?" Beynim herhangi bir şeyi işleyemeden önce ağzım sordu. Vücudumun geri kalanı endişeye kapıldı. Niyetimi anlamaya çalışırken bana aşağı yukarı baktı. Büyüdü yanan alevlerin en ufak bir kısmı gözlerinin köşelerinde başladı. Çok fazla duman değildi, büyüdü olması da kaynağından ne kadar uzaklaşabileceğini sınırlamıyordu. kulakları saymıyordum. Kaşlarını çattı ve araştırmacılara baktı "Beni istemiyorsun." "ha?" Merakım sarsılmıştı. Her

zamanki stres ve endişe tavrım kadının sevimli yüzü ve üzgün kaşları tarafından hafifletilmişti. Her sabah aynada kendime verdiğim kaşların aynısı. Kendi durumunun üzüntüsü. "Bu araştırmacılar haklı. Hepimiz mahvolduk. Ama o kadar uzun zamandır buradayım ki, diğer pek çok kızın mutlu bir şekilde erkeklerle eve gittiğini gördüm. Kırılmaktan daha fazlasıyım. Olmalı. Paramparça mı?" Sesinde büyük miktarda öfkeyle söyledi. "Tamam!" Amazon diğer kızlardan birine bağırdı, "İşimiz bitti! Eve git!" Lamia uçup gitti. "Bu kız gerçekten iyi." Ruth'a döndüm, "Ne demek istiyorsun?" Hakutaku ve amazon'un birbirlerine hakaret etmeye başlamasını dinlerken endişem biraz arttı. Sadece performansımın bitmemesi için dua edebilirdim.

"Geri dönmeleri gereken evleri var. Sadece arka koltukta uyuyorum. Diğer kızlarla da aynı. Neyse. Hoşçakal Anon," Gözlerindeki ateş bir kez daha yandığında ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerledi. "Anon!" Hakutaku Amazon fırlarken adımı çağırırdı, "Şimdi çıkabilirsin. Seni bütün gece burada bırakmak istemiyorum." Hareket etmeden önce Ruth'un hücreden ayrılışını izledim. Küçük hücrede tepe lambaları yanarken ayağa kalktım ve heyecanladım. Ruth çoktan arkada kaybolmuştu. Hakutaku, beyaz önlüğü şimdi yırtık pırtık, onu takip etmem için el salladı, "Özür dilerim," Diye başladı, argümanları üzerinde hala açıkça kaynıyordu, "Bugün zordu. Geri dönüp gerçek bir çalışmaya katılmak isterseniz lütfen geri gelin. Bu geceki vaktinin parasını yine de ödeyeceğim. Ancak, planladığımız her katılımcıyı size ulaştıramadığımız için, size tam olarak ödeme yapamam." Kaşlarımı çattım, "Tamam." "Meslektaşlarım, kaydettiğimiz ilerleme eksikliğinden dolayı cesaretini kırdı. Jackson davasından beri -- "Sanki yapmaması gereken bir şey söylemiş gibi elini ağzına tokatladı. Bana baktı, sadece ne kadar kafam karıştığını görünce, "Sihrin ya da kişiliklerin mamos'a ya da insanlara yardım ettiği hakkında gerçek bir veri alamıyoruz. Bu adam birçok farklı büyüye ve bir sürü sevgiye maruz kaldı, kararlı kalbini neyin düzelttiğini gerçekten söyleyemeyiz. Onları temin ederim ki bu sihir, ama sizin durumunuzda olduğu gibi, ilk konunun sakinleştirici büyüü hiçbir şey yapmadı ve cheshire'ın daha kaotik ve yıkıcı büyüü de etkili değildi." "Bütün bunları bana neden anlatıyorsun?" Yetersiz maaşımı almaya ve ayrılmaya istekli olarak sordum.

Hakutaku aniden omuzlarımı tuttu, kalbimi korku ve korkuyla doldurdu "ÇÜNKÜ BENİ DİNLEMEYECEKLER! KİMSE YAPMAYACAK!" Bana rahat olduğundan biraz daha uzun süre dayandı, sonra beni serbest bıraktı, "Unutma, NDA altındasın," Bana bir zarf vermeden önce tezgahın arkasında bir şeyle uğraştı. Gevrek yeşil dolarlık banknotlara ve şehirdeki oldukça pahalı bir restorana hediye kartına baktım. Bana söz verilen şey bu değildi, ama bu konuda bir süre daha yaşayabilirim. Araştırmacı, bir şeyler yazmaya başladığında masadan yukarı bakmadı. Tek kelime etmeden binadan çıkıp eski sanayi bölgesine geri döndüm. Eskiden burada ne yapıldığını bilmiyordum ama şimdi neredeyse terk ediliyordu. Bu depoları ve eski fabrikaları kullanan tek kişinin bu 'bilim adamları' olmadığından emindim. Burun deliklerimde güçlü bir lağım kokusu olduğu için burnumu tırmaladım. Eve oldukça uzun bir yolculuk yaptım. Hiçbir araba sürücüsü beni almaya gelmezdi ve arabam yoktu. En azından geceyi düşünmem için bana çok zaman verdi. Bisikletimi aldım ve kaskımı taktım. En azından kimse onu sakladığım yerden kapmamıştı. Ne kadar uğraşsam da Ruth'un görüntüsü aklımdan çıkmazdı. Onun yanında garip bir şekilde sakin hissediyordum. Belki de ortak sefaletimiz yardımcı oluyordu. Geri dönmek zorunda kaldım. Onu tekrar görmem gerekiyordu.

"Seni... geri istiyorlar? Dün geceki felaketten sonra mıydı?" Hakutaku telefonla sordu. Beni görebiliyormuş gibi başımı salladım, "Evet. Geri dönüp tekrar denemek istiyorum, "Sesime biraz güven gösterdi. "Kızlardan biri senin ilgini çekti mi!?" Lamia, telefonu hakutaku'dan kaparken talep

etti. İnek bilim adamının protesto için bağırdığını duyabiliyordum. "U-Uh..." Kekeledim. İtiraf etmek için biraz gergindim, "Cehennem köpeği Ruth. Onunla tekrar konuşmak istiyorum." "Onu!? Siz ikiniz çok fazla dikkat etmiyorduk bile -- " Telefon lamia'dan çalındı, "Neden? Amazon, kalbinizle veya duygularınızla uğraşacak herhangi bir büyü yok "dedi. "Bilmiyorum..." Zayıf bir şekilde miyavladım. Sinirli bir uluma dudaklarını terk etmeden önce telefonu kulağından çıkardı. Telefon hakutaku tarafından ele geçirildi, "Bay Anon," Mümkün olduğunca sakince konuştu, "Buraya ne kadar sürede gelebilirsiniz?" Küçük dairemin etrafına baktım ve kendime baktım. Duş almaya ihtiyacım vardı. Tıraş olmam gerekiyordu. İnanılmaz derecede terlemeden oraya bisiklet sürmem gerekiyordu, "belki bir saat içinde?" Daha yemediğimi bile fark etmeden gıcırdadım. "İyi! Acele et!" Telefonu kapattı. Telefonu yavaşça indirirken tek odalı stüdyo daireme baktım. İç çektim ve kendime sessizce ne yaptığımı sordum. Hayatımda bir kız istemediğim gibi değildi. Ama cehennem köpeği mi? En azından beni güvende tutardı, diğer mamanolarda benim kadar cehennem köpeklerinden korkarlardı. Ama Ruth'tan gerçekten korkmuyordum. Onu düşündüğümde hissettiğim duyguya gerçekten yer veremedim. Harcayacak vaktim yoktu, hazırlanmam gerekiyordu. Dünden çok daha gösterişli görünmek istedim.

Parlak ışıklı koridora yönlendirildim, hakutaku bilim adamı hala beni gerdi. Çevresindeki her insanın zekasına kıyasla sadece bir neandertal olduğunu sandığı gibi üstünlük havasıyla kendini taşıdı, "Bunları genellikle hafta içi yapmıyoruz, ama sizin için özel bir istisna yapmaya karar verdik. Ruth maaşının bir parçası olarak burada kalıyor, bu yüzden ikiniz için başka bir toplantı düzenlemek oldukça kolay, "Sessizce teşekkür etmeye başladım. Bitirmemi bile beklemedi, "Bu neredeyse dünkü ile aynı olacak. Ama sadece onunla konuşacaksın. İstedığın kadar zaman ayır."

Aydınlık odaya girdim. Kafes tamamen aynı görünüyordu. İki bank ve iki kapı hala "Git", Amazon emretti. Saçları biraz darmadağınık görünüyordu ve kıyafetleri çok fazla uyumamış gibi dağınıktı. Lamia en azından heyecanlı görünüyordu. Diğer ikisi oldukça mutsuz görünüyordu. Kafese tek kelime etmeden girdim, "Katılımcı dört!" Hakutaku aradı. Beklerken kalbim yarışmaya başladı. Diğer kapı açıldı ve şaşkın görümlü bir Ruth içeri girdi. Hareket tarzına biraz daha fazla güven vardı. Aynı kıyafeti giyiyordu. Belki de ikinci özdeş gömlekti. Diğer bankta tek kelime etmeden oturdu "Geri mi geldin? Sadece beni görmek için mi?" Gerçekten kelimelere dökemedim, bu yüzden kalbim neredeyse acı verici bir hızla çarpmasına rağmen gülümsedim ve dikkatsizce omuz silkdim. Bana kızgın bir bakış attı, "Bak, sana söyledim. Beni istemiyorsun, "Diye homurdandı, kollarını katladı ve ondan uzağa baktı. Ondan uzaklaştıkça kalbim battı, "Ben-Ben -" Durdum, ne diyeceğimi bilemedim. Umutsuzluk hissettim. Ruth bana baktı, "H-hey," Ayağa kalktı ve bulunduğu kürsüye geçti, "Bana öyle bakma. Onu azarlarken küçük kız kardeşime benziyorsun." "Özür dilerim," Ellerimi sıkarken yere baktım. Gözlerinden bir parça duman süzülürken içini çekti, "Bak, eğer gerçekten bana bir şans vermek istiyorsan, varım. Beni bir restorana götürmene ihtiyacım yok, sadece bu gece kafamı dinlendirecek bir yere ihtiyacım var. Yerdeki bir paspandan daha rahat bir şey güzel olurdu."

"Bu hediye kartım var," Cebimden çektim, bana ödeme yapılan kartı. Başını salladı "Gerçekten çıktığın kıza sakla. Senin evine ve sinemaya ne dersin? Bu ucuz, "Diye başımı salladım. Ortak üzüntülerimizde beni büyüleyen cehennem köpeğiyle bir gece geçirecektim. Bir şeydi, istediğim tarih değildi, ama en azından bir şeydi. Ama Ruth küçük daireme geliyordu, bunu planlamamıştım. Omzuma kocaman bir pençe konduğunda atladım. Ben birden titrerken elini geri çekti. İkimiz de birbirimize baktık ve gözlerimizi kilitledik. Başka biriyle olsaydı rahatsız olurdu. İkimiz de birbirimize beceriksizce gülümsedik. Kuyruğunun gözümün köşesinden sallandığını

görebiliyordum. "ANLAMİYORUM!" Hakutaku, panosunu yere atarken çığlık attı, "SİHRİ BİLE yok!" "Siktir et bunu," diye inledi Ruth, kürsüden atlarken. Tepedeki ışıkları açık olarak çok güçlenmiş ki, bu benim gecem berbat, "Haydi olmayacağını umuyordu," diye emretmiş. Kolumu dirseğimin hemen üstünden tuttu. Kızardığımı biliyordum, aniden koruyucuya dönüştüğü için utandım. Hakutaku bize yaklaştı, oldukça kızgın görünüyordu. Ruth ona homurdandı, "Onu rahat bırak inek." "H-hem de Nasıl ... var mı" "Kimin umurunda," dedi Ruth, "Neredeyse bir yıldır bu iştesiniz ve verileriniz yok. Bunca zamandır buradaydım, "araştırma yapıyordun" diyor sesindeki zehirle, "Diğer çocuklara yaptığın gibi beynine girmene izin vermeyeceğim," Gözlerinin köşesinde öfkeli bir ateş yandı. Gerçekten neye kaydolduğumdan korkmaya başladım. "Ama -- sözleşmesi! Sözleşmen!" "Kıçına sok, olur mu?" Ruth'un üzüntüsü gitmişti, şimdi yerini vahşet aldı, "Bunun için dava açacakmışsın gibi değil." "Tamam, tamam, tamam," İyileşmeye çalıştı, "Buna ne dersin? İkiniz gidin, çıkın ve bundan ne çıkarsa çıksın, size ödeyeceğim. Sadece bu konuda bilgiye ihtiyacım var. İkinizin neden aniden olduğunu anlamalıyım... Birbirlerinize neden aniden aşık olduğunuzu." "Yapamayız ..." Diye homurdandı amazon, tartışmaya başladı.

"KAPA ÇENENİ!" Hakutaku bağırды, "Bakın, ikinize de cömertçe ödeyeceğim, lütfen. Bir şeye ihtiyacım var! Siz ikiniz sihir olmadan bir tür bağlantı kuran ilk kişisiniz!" Ruth homurdandı ve bana baktı, "Senin kararın. Eğer sen... Benimle gerçekten çıkmak istiyorsan, para için olsa bile kabul ederim. Ama yaşayacak bir yere ihtiyacım olacak. Umarım beni barındırmanın sakıncası yoktur." "Bu bilim için," Onu küçük bir kıkrdayarak düzelttim, "Seni içeri almamın sakıncası yok. Ben -Ben - " Aniden kendimi toparlamadan önce kekeledim, kolumu sıkıca kavradı, "Yapacağım," diye tekrarladım.

"İşte bu, bekar evi," diye sessizce ön kapımı açarken duyurdum. İki saatlik yürüyüş bacaklarımı öldürüyordu. Yürüyüş sırasında ikimiz de oldukça sessizdik. Ruth'un ismindeki tek şey içinde biraz para ve kıyafet olan küçük bir çantaydı. Ondan daha fazlasına sahip olduğum gibi değil, "D-dağınıklığı görmezden geliyorum."

"Ev gibi," Diye güvence verdi benden sonra odaya gizlice girerken. Bu katta bir şeyler onu rahatlatmıştı ve kanepenin üzerinde yatıyordu. Onun için çok küçüktü, ama yine de tamamen yeni bir rahatlık dünyasına girmiş gibi rüya gibi iç çekti. "Bir şey içer misin?" Cehennem köpeği'nin heybetli ve biraz kaslı formunun önüne adım atarken uysalca sordum. Kanepede yastıklar biri sarıldı gibi başını iki yana salladı, "Um," sinirli bir şekilde kekeleyerek benim gibi yuttum onun dikkatini, "Teşekkür ederim. Orada yaptığın şey nedeni neydi ?" Oturdu ve bitkin gözlerle bana baktı, "Ani korku artışını hissettim. Seni korkutmalarına izin veremezdim. Özellikle de daha fazla bilgi için araştırdıkları adamlardan bazılarında ne olduğunu gördükten sonra." "Ne--" Titredi, "Sorma." "Ne demek kokumu--" "Bak, artık pek çok köpek kızı bunu yapamaz, çok az bile, ama yapabilirim. Duyguları, özellikle de olumsuz olanları, sadece kokuyla almak benim için gerçekten kolay," "Bu konuda gurur duymuyor gibiydi. "Garip" diye mırıldandım. "Bu bir kusur, biliyorum," Diye tersledi. Ani düşmanlığına göz kırptım. Yüzü korku dolu kaşlarını çattı, "Özür dilerim, sana sesimi yükseltmek istemedim. Seni kırmak istemedim," Diye cevap vermeden ve endişesini hafifletmeden önce beni kaptı ve beni küçük kanepeye koydu. İkimiz de pek uyum sağlayamadık ama güçlü ama yumuşak tutuşuyla bana sarılmayı başardı "Şimdi üzülme yok, tamam mı?" Çenesini başımın üstüne koyarken fısıldadı. Göğsündeki kabarıklıktan bir yüzüm var, tüm cehennem köpeklerinin boynunun hemen altında ve şekillerinin üstünde küçük bir yama var... Memeler. Yüzüm hemen hemen göğüslerinin içindeydi. Kalbim yeniden çarpmaya başladı. Ruth omuzlarımı tuttu ve beni kol uzunluğunda ondan uzaklaştırdı. Gözlerinde yaşların yükseldiğini

görebiliyordum“ "Ne oldu!? Neden benden korkuyorsun!? Neyi yanlış yapıyorum!?" Bilmek için yalvardı.

Gergin kaşlarım yavaşça küçük, mahcup bir gülümsemeye kaymış. "Y-Yü-- Yüzüm..." kalın askılı atletinde yüzümün şekli çıkmıştı. Ruth bana göz kırptı ve aşağıya baktı, "Ne?" "Göğüslerinin arasında..." Zayıf bir şekilde itiraf ettim. "Pfft," Ruth kahkahalarını zor tutuyordu, "Seni namus düşkününü olarak almadım!" Beni tekrar yakaladı ve kahkahalara boğulduğunda beni kucklamaya geri çekti. Kafamı omzuna götürmeden önce bana göğüs dolu bir yüz verdiğinden emin oldu, "Şimdi dinlen. O yürüyüşten sonra bacaklarım beni öldürüyorsa, seninkilerin de sikildiğini biliyorum." Bu sözlerle bana bir yorgunluk dalgası çarptı. Gözlerimi kapattım. Henüz uykuya dalmak gibi bir niyetim yoktu, sadece kendimi onun kavramasında rahat ettirirken kül rengi tenindeki ısıyı emmek istedim. Aklımda çok şey vardı, ama bu başka bir zaman beklemek zorunda kalacaktı.

PT2

Esneyip yuvarlandım, kazara yüzümü tekrar Ruth'un göğsüne soktum. Vücudu sıcaktı, pençesi ve bacak kürkü yumuşaktı ve kamp ateşi ve tütsülenmiş et gibi kokuyordu. Oldukça güzeldi, muhtemelen erkekleri cezbetmenin başka bir yolu. İnternette hiç teyit edilmemiş olmasına rağmen, gökkuşaklarını da osurduklarından ve kocaları için altın sıçtıklarından emindim. O bir şakaydı. Beni göğüslerine sıkıca bastırırken mücadele ettim. Ben çekip giderken güldü, "Uyumak istiyorsan git yatağında uyu" diye esnedi. 'Küçük Çin'de Büyük Bela', 'Zor Ölüm' ve 'Yol Savaşçısı' filmlerini birlikte izlemeyi yeni bitirdik. Akşam yemeği, bir araya getirdiğim quesadilla yapmak için kolaydı“ "Bu eski filmlerini nereden aldın, Anon?" Ruth ikimizi de otururken sordu. Araştırma merkezinden beş civarında döndük, altı civarında sinemaya başladık ve şimdi on bir civarındaydı. "Babam," dedim basitçe. O yeni mamano filmlerinden hiçbirine sahip değildim, görünüşe göre çok fazla sikışı olan filmlerden. Ama Ruth havalı aksiyon kahramanlarından hoşlanıyor gibiydi. "Onun başına birşey geldi mi? Annene ne oldu?" Başımı salladım ve rahat bir nefes aldı, "Neden onların yanına taşınmadın? Eğer o çalışmaya katıldıysan, belli ki paraya ihtiyacın vardı." "Ş-şey... Anne... Ş-o..." Ben yüzümü buruşturdum. Ruth sırttı ve kolunu bana sardı, "Tahmin edeyim. Canavarlaştı ve çok ateşli oldu, değil mi? O komplekslerden birini mi geliştirmeye başladın?" Yüzüne hak edilmemiş utanç kırmızı almaya başladım, "bu araştırmacı bunu da konuşmuştuk sanırım. Oedipus kompleksi mi? Kızlar için dom anne isteyen erkekler ? Belki de istediğin budur Anon, " Yüzünde kocaman geniş bir gülümseme vardı.

"hayır!" Bağırđım, sadece sırtmasını sağladım, "bir canavara dönüştü..." Hızlı bir şekilde eklersiniz. Ruth kahkahalarıyla kanepeyi salladı, "Ah, sadece seninle dalga geçiyorum, Anon. Neye dönüşüyorsun mi?" "Balıkçı." "Bir deniz kızı!?" Yine güldü, "Babamla denizin dibine mi taşındılar?" Başını salladım, onu bir kez daha güldürdüm, "Ziyaretler berbat olmalı!" "En azından birkaç kız kardeşim var," diye omuz silkdim. Off bana gelmeden önce uzattı, "Bu çok hoş," bana beni biraz geriyor eğildi, "Tanrım kızdırmak için eğlenceli değilsin," duraksadı, sana zarar vereveğimimi düşünmüyorsun " Doğru mu? Seninle dalga geçmemden nefret etmiyorsun, değil mi?" Sesinde gerçek bir korku duyabiliyordum, şimdi benden uzağa bakıyordu, bu yüzden yüzünü göremedim. Beni göremediğini fark etmeden önce başımı salladım, "Hayır," En emin sesimi çıkarmaya çalıştım ve başaramadım. Ama omzuna olumlu bir tepki vermiş gibi görünen bir el koydum, "Bilerek kimseye zarar verecek gibi görünmüyorsun." "Hımm," Yüzünde bir gülümseme ve sallanan bir kuyrukla bana doğru baktı, "Seni de biri sevgili olarak almadı", Gözlerinin köşelerinde bir miktar ateş patladı. Sırtarak beni yakaladı ve kucağına çekti. Kolları beni sıkıca

tuttuklarında beni tekrar sıktı“ "Annen olmamı istemediğine emin misin?" Kıkırdadı, "Belki yalnız kalindeki o balık şeklindeki deliği doldurabilirim?" Kollarımı katladım ve sustum. Ruth yine kıkırdadı ve kafamı biraz küçümseyerek okşadı "Sadece bir arkadaşına ihtiyacın var, belki?" Somurtmayı bıraktım ve büyük cehennem köpeği kadının sıcağında rahatlamama izin verdim. Yavaşça başımı salladım, "Bunu yapabilirim. Sen de benim arkadaşım olacaksın, tamam mı? Belki ben de seninle ilgilenmek zorunda kalırım. Tanrı bilir bana ihtiyacın var." "ne?" "Şu haline bak, sadece küçük, sevimli bir sinir krizi." "S-sevimli mi?" Endişeyle kekeleydim. "Bunu yüksek sesle mi söyledim?" Ruth sızlandı, "Kahretsin. Her neyse. Kalkmam gerekiyor, "Beni aldı ve yere kaymadan önce bir kenara bıraktı ve birkaç uzanma yapmaya başladı. Ona şaşkın bir bakış attım, "Bugün streçlerimi kaçırdım. Genellikle onları akşam yemeğinde yaparım ama John McClain'in maskaralıklarına kapıldım, "Diye uzanmalarına geri döndü. Üst bedenini büktü, sırtını yüksek sesle çıtlattı. Yorgun bacaklarımı ve sırtımı rahatlatmaya çalışırken ona katılmaya karar verdiğimde ben de yere yattım. Onu kopyaladım ve bacaklarımı V şeklinde açtım. Sağ bacağıma doğru eğildim, çok uzağa eğilmek için mücadele ettim. Ruth elimi sırtıma koydu ve beni biraz daha ileri itti. Homurdandım, "Öteki taraf şimdi" diye onu bıraktırdım, Ruth beni diğer tarafa itti, "Sen lanet bir tuğla kadar esneksin, Anon," Diye kıkırdadı. Ona omuz silktim, "En azından bir koşucu olmak için formun var," Diye beni birkaç kez daha uzattı. "Ah..." Başladım. "Sadece benimle konuşmaya çalışmaktan mı geriliyorsun?" Usulca gülümsedi. Bir bacağımin üzerinde durmama yardım etti, diğerini tuttu, "Bu bacaklar nasıl hissediyor?" "Tamam," diye mırıldandım. "Güzel, güzel," Dedi kendisi de aynı esnemeyi yapmadan önce beni oturttu, "Ne diyecektin?" "Şey," diye yutkundum. Buna karşı karar verdim. İkimizin de neye kaydolduğumuzla ilgili daha fazla bir şey sormadan önce yerleşmesini istedim. Ya da geçmişini. Bu konuda istilacı olmak istemedim. Belki de bana kendisinin söylemesine izin vermek daha iyi olur? Ama merakım-- "Anon?" Ruth beni hafifçe salladı, "Uzun süredir ara veriyordun," Özür dileyerek gülümsedim, "Bak, bana sormak istediğin her şey seni strese sokuyor. Rahat hissedene kadar bırak, "Başımı salladım ve yere bakarken ellerimi kucağıma koydum. Omzuma güçlü bir el koyarken titremedim, "Yatma zamanı mı?" Başımı salladım ve Ruth kanepeye çarptığında ayağa kalktım, "Benim için biraz küçük, değil mi?" Yatağıma doğru baktım. Buna da pek uymazdı, "Hayır, hayır," Diye beni azarladı, "Kanepedeyim. Bana bir battaniye ve belki bir yastık ver, tamam mı?" Başımı sallamadan önce dudaklarımdan hızlı bir nefes kaçtı, "Dudak yok, hadi," Kanepeye uzandı, bacakları kol dayanağının üzerinde asılı kaldı. Çabucak ona fazladan bir yastık ve yumuşak bir battaniye verdim, "Bahse girerim geceyi cehennem köpeğinin geçireceğini hiç düşünmemişsindir, ha?" Kafamı yavaşça salladım, "İyi geceler, Anon." "Gece," diye cevap verdim ışığı kapatmadan ve yatağa sürünmeden önce.

Kapının çalınması beni uyandırdı“ "Beni bu kadar erken yakalamaya çalışan kim?" Bir kalın askılı atlet elime geldi merak ettim. Ruth'a bir göz attım. Kanepeden yuvarlandı ve yere yatmaya başladı. Büyük pençeleri onun yastık yapıştı o, biraz yastık kılıfı yırtılmıştı. Kapıyı açtım ve loş ışıklı koridora baktım. Tabii ki kimse yoktu. Kim benimle İrtibatı ev sahibi dışında olsun isterim. Kapıyı kapatmaya başladığımda bir şey fark ettim. Kapıya bantlanmış iki zarf. Onları yakaladım, kalın hissettiler, kağıtlarla doluydular, belki. Esnemedim ve zarfları masaya atmadan önce kapıyı kapatıp kilitledim. Ruth'a tekrar baktım, hala halının üzerinde huzur içinde uyuyordum. Battaniyeyi kısmen kendi üstünden atmış, göğsünü açığa çıkarmıştı. Gömlek yok, sütyen yok. Koyu renkli meme uçlarını görebiliyordum. Az önce buradaydılar. Elimi uzatıp bir tane dürtebilirim. Ellerimi uzatsam meme ucu hissedebiliyordum. Belki de bu çok fazlaydı? Onları zaten görmüştüm, bu yeterli miydi? Bir kadında gördüğüm ilk meme uçları. Bu yeni duygunun ne olduğunu anlayamadım, şehvet miydi yoksa Ruth'a karşı zaten hisler mi geliştiriyordum? Pantolonumdaki sıkılığın ne olduğunu

biliyordum ama vücuduna bakıp önceki gece beni nasıl tuttuğunu düşünüyordum... Bunu mu istedim ben? Sonunda-- "Hey," Ruth'un homurdanması beni düşüncelerimden uzaklaştırdı, "Neden hala yatakta değilsin? İyi bir gece uykusu çekmelisin, "Diye azarladı battaniyeyi kendi üstünden atarken. Gözlerim genişledi ve yüzüm kızardı. Çıplak. Tamamen çıplak. Onun güzel, kül rengi, tonda vücudu benim bakmam için çıplak bırakıldı. Hızla etrafımda dönerken ben, benim utanç görmesini istediğini değil, "değil Mi? Ne oldu, Anon?" "Sen, uh, senin..." Kekeledim, soğukkanlılığımı korumak için mücadele ettim. "Oh!" Ruth kahkahalara boğuldu, "Bir kadını ilk kez çıplak mı görüyorsun?" Başımı salladım, hala ona bakmıyorum, "Güzel. Bana bir saniye ver." Zarfları kontrol ettim. Birinin üzerinde benim adım, diğerinde Ruth'un adı vardı. Birinin onun burada olduğunu nasıl bildiğini biraz merak ettim. O araştırmacılar olmalı, zarfı açmadan önce kendime omuz silktim. Bana bakan şeye nefesim kesildi. Bir sürü banknot -- yeşil, gevrek, yüz dolarlık banknotlar. Elimde tuttuğum en büyük para olmalıydı. Tamamen çılgınca değildi, bir ev satın alamazdım ama ev sahibine geri ödeyebilirdim! Ruth'a bakmak için döndüm. Sıkı bir antrenman şortu ve spor sutyeni giymişti. Çıplak olduğu zamandan bile daha alaycıydı, "Vay canına," Giyinik ve düzgün göğüslerine ve kıkına bakarken mırıldandım. Kesinlikle yine çadır kuruyordum. Bana yaklaşırken Ruth'a baktım, karnım açıldı. Tipimin ne olduğunu daha önce hiç bilmiyordum. Ama sanırım şimdi yaptım, "Hey, o şişko para yığını nereden buldun? Beş parasızsan sanıyordum!" "Öyleyim!" Üzerinde adının yazılı olduğu zarfı teklif ettim. Ad soyad falan. Zarfı başparmak pençesiyle kesti. Kendi fatura yığını çıkarırken gözleri genişledi. Şaşkınlıkla gözünü kırptı, "Vay canına. Bu kadarını ödemelerini beklemiyordum. Ama sorun değil, bizim için daha iyi. Bu nedir?" Zarfıdaki diğer kağıdı kaptı, "Test mi?" Kendiminkine baktım, "Bir ankete benziyor..." Benimkiyle ilgili sorular Ruth'la ilgiliydi. Görünüş, kişilik, koku ve diğer çeşitli şeyler. Cevaplarımı düşünürken kızardım. "Görünüşe göre bu gece gece yarısı bunları almaya gelecekler," diyor Ruth başını sallamadan önce sessizce bir şeyler düşünüyor, "Onları doldursak iyi olur. Onları kızdırmak istemiyorum." Sessizce başımı salladım, "Hey... Bu insanlar ne yapıyor?"

"Sanırım sana çoktan söyledim. İnsanlara yardım etmeye çalışıyorlar. Senin ve benim gibi kimseyi bulamayanlar. Her birimiz için farklı sebepler. Pes ettim, yaşamaya devam etmek için uğraştım. Tahmin etmem gerekirse, sizin korkularınız ve endişeleriniz, " Boynumu çizdim ve kaşlarımı çattım ama başını salladım, hemen hemen doğru anlamıştı, "Kırıldık ve bu araştırmacılar bizi düzeltebileceklerini düşünüyorlar. Gerçekten umursadıklarından şüpheliyim, sadece bizim için bir şeyler yapabirmiş gibi davranmak ve kendi ceplerini doldurmak için daha fazla fon almak için kağıtlarını yazmak istiyorlar. Sahip oldukları tek gerçek başarı sen ve beniz ve o zaman bile bu programın çalışmasını istedikleri şekilde değil. Yine de Jackson davası vardı. Bu başarıyı, o tatlı kobold, Daisy'den ziyade ne kadar çok ve çeşitli büyüye maruz kaldığına kadar tebeşirliyorlar. Umarım bir gün onu tekrar görürüm. Her neyse, Daisy programın bir parçasıydı ama Jackson'la onun dışında tanıştı. Ona göz kulak olması ve durumunu bildirmesi için para verdiler. Sonra onun sevgisiyle ve vekaleten iyileştiğinde iyileşti, sonra projeden ayrıldı ve ikisi şimdi normal bir hayat yaşıyor. Elbette araştırmacılar bu sebebi kabul etmediler." "Şimdi ne olacak?" sordum. Ruth omuz silkti, "Müdahaleci olana kadar birlikte oynuyoruz. Sonra şiddet görüyorum ... Kızıyorum. Kızgın demek istedim. Seninle uğraşmaya kalkarlarsa kızacağım, " Ona şaşkın bir bakış attım, şiddetin üstünde bir cehennem köpeği duymadım, "Bak, içgüdülerim sana karşı koruyucu olmam için bana bağıyor diye, hepsini çöpe atmak istediğim anlamına gelmez. Bunu hak edebilirler ama annem bana bundan daha iyisini öğretti." Ruth'a bir sürü sorum vardı, kendi sorunlarından ve annesinden bahsetti. Merakım körelmişti, Ruth'u şimdi olduğu kadına neyin dönüştürdüğünü bilmek istedim. Sözlerimi dikkatli seçmem gerektiğini biliyordum ama önce ne sordum? Onu kızdırmak istemedim.

Kapıyı çalınca ürperdim. Sağlam ama kibardı. İç çektim ama kapıya doğru ilerledim. Ruth sessizce beni takip etti, zarf hala elimde. Ben açarken o kapının arkasına saklandı. Ev sahibim kapımda dururken kendimi salladım. Gözlüklü ve kabarık görünümlü kahverengi rakun kuyruğu olan kısa bir kadın. Bir tanuki, "Günaydın Bay Anon!" Bana gülümsedi.

Endişeyle yutkundum. Ona borcum vardı, şimdiye kadar çok nazikti ve tüm kiramı ödeyemediğim için beni bağışlıyordu, "S-sadece görmek istediğim kişi," Yalan söyledim, "Sana geri ödeyecek param var, A-artı faizİ," Diye güvence verdim. "Bunu aştık Anon. Bana nasıl geri ödeyeceğinize dair başka fikirlerim var," Ağzı şeytani bir sırıtışa yayılmadan önce dudaklarını yaladı, "O kadar gergin bakma, her şeyle ilgileneceğim tatlım," Diye korkudan geri çekilirken kalçasındaki bir çantayı karıştırmaya başladı. Ruth'a baktım, gözlerindeki alevler azgın bir orman yangınıydı, çünkü tanuki benden sonra odaya girmeye başladı, "Ben de çok eğlenceli oyuncaklar getirdim! Seni zorlarken seni tutacak bir ip... " Omzuna sert, siyah tüylü bir pençe kenetlenince konuşmayı bıraktı. Ev sahibim Ruth'un yüzüne yavaşça dönerken solgunlaştı. Bu tanuki yüzüne geldiğinde öfkeli zebani düşük, tehditkar bir homurtu ile söyledi, "Adamımla bu şekilde konuşabileceğini nereden çıkardın?" "Senin a-a-adamın mı?" Kekeliyor, belli ki botlarında titriyor. "evet. Ona sahipmiş gibi mi davranmak istiyorsun? Siz rakun sürüklerin nasıl çalıştığınızı biliyorum, hayatta kalmak için mücadele eden zavallı çocukları borca daha da sokmayı fetiş edindiniz. Ha? Bunu söylemek ister misin? Ona sahip olduğunuzu mu söylüyorsunuz?" "H-hayır, hayır!" Tanuku kendini cehennem köpeğinin pençesinden çekmeye çalıştı, "İkinizin birlikte olduğunuzu bilmiyordum! Burnum diğer kızlar kadar hassas değil!" "Güzel," Ruth biraz sakinleşti, "Onu rahat bırak, tamam mı?" Tanuki defalarca başını salladı, "Sana ne kadar borcu var. Bu yasal bir şey, değil mi Anon?" Başımı salladım. "H-hiçbir şey! Bana hiçbir şey borçlu değil! Lütfen bırak gideyim..."

Ruth bana baktı. Ona kabaca ev sahibime kira borcumu ödediğimi söyledim. Ruth zarfından birkaç yüz tane aldı ve onları tanuki'nin ellerine koydu, "Paramı aldın artık ve buradan çık... Seni bir çöp kutusuna kilitlemeden önce, "Korkulu tanuki başını salladı ve odadan çıkarken bolca özür dilemeye başladı. Ruth tiksindirici bir yüz yaptı, kapıyı çarpmadan ve kilitlemeden önce orta uzunlukta saçlarını düzeltti . Belki de şu andan itibaren kapıyı açmalıyım, ha?" dedi. Kendi kendine kıkırdadı, "Belki kapına gelecek olan bir sonraki kadın o kadar da zorlayıcı olmayacak," Zarfındaki paranın geri kalanını bana vermeden önce omzuma güvence veren bir el koydu, "Bir şey söylemeden önce, buna ihtiyacım yok. Daha fazla borcun varsa, onları bununla öde. Bir sonraki potansiyel tecavüzcünü gerçek bir cinayete kurbanına dönüştürmek istemiyorum, " Diye gülmeye başladı, "Kendimi o tanuki'ye karşı zor tuttum. Onun gibiler kanımı her zamankinden daha fazla kaynattı." "Neden beni bu kadar koruyorsun?" Aniden ağızımdan kaçırıldı. Ruth bana baktı, gözlerimin içine. Kendimi bir kez olsun hızla azalan bir özgüvenle geriye bakarken yakaladım. Yanıp sönen gözlerinin köşesinde sadece bir duman vardı. Siyah sklerasını ateşli kırmızı ve turuncu gözbebeklerini büyüleyecek şekilde çerçevelerken buldum. Tekrar uzaklara baktım, güven tamamen ezildi "Yardıma ihtiyacın varmış gibi görüldüğünü söylemedim mi? Bunun üzerine, bana benim için gerçekten önemli birini hatırlatıyorsun, " Elini çenemin altına çok nazıkçe soktu ve ona bakmamı sağladı, "Seni bu şekilde önemsememden nefret mi ediyorsun? Çok mu ısrarcıyım?" Yüzü kendinden emin bir gülümsemeden korku dolu bir bakışa dönüştü. Endişeyle yutkundu ve yalvaran gözlerle bana baktı.

"İ-iyisin. Sadece buna alışkın değilim, " Rahat bir nefes aldı", Beynimin bir kısmı bana mamano'nun benden bir şey almak için çok iyi olduğunu söyleyip duruyor." "Şey," İki eliyle

yüzümü kavramadan önce sessizce kıkırdadı, "Ben yanımdayken, diğer kızlar senden istediklerini alamazlar." "Ama ne istiyorsun?"

Ruth beni serbest bıraktı ve omuz silkti, "Bilmiyorum, gerçekten. Seninle ilgilenmek istediğimi biliyorum ama bunun dışında " Ona şaşkın bir bakış daha attım"sadece, içimde ateşli bir tutkuyla yanan bir şey. Annemin yaptığı gibi insanlarla ilgilenmek istiyorum. Ve şu anda seninle ilgilenmek istiyorum. Bu kadar basit." "Öylesin... Tanıdığım ya da okuduğum en garip mamonolardan biri, " Kafamı kaşındım. "Merak etme. Gel benimle biraz daha uzat, " Ruth beni uyuduğu yere geri çekti ve beni benzer gerdirmelerden geçirdi" Yani,çok araştırma mı yapıyorsun?" Başımı salladım, "Yapacak bir şey yok mu, meraktan mı?"

"İkisi de", beni biraz daha zorladıkça homurdandım. Cehennem köpeği başını salları, "Muhtemelen seni güvende tutmuştur, ha? Cheshire'ı gördüğünde o korkuyu gördüm. Ben de onların yanında biraz gerginim, merak etme." Kendi esnemelerine odaklanırken ona baktım. "Hey, Ruth?" demek istediğim kelimeleri bulmaya çalışırken bir kez olsun sakin hissettim. Bana gergin bir şekilde baktı, "Teşekkür ederim. O formları doldurup pizza almak ister misin?" Ruth gülümsedi, "Bunu isterim. Büyük bir et sever olabilirim Yıllardır onlardan birini mideye indirmedim! Aman! Ve birde kök birası!" Başımı salladım. Muhtemelen bir yıl boyunca onu istediği kadar pizzayla besleyecek kadar para vermişti. Ona hayır diyemedim. Ama hala zihnimin gerçekten ne istediğini sorgulayan bir kısmı vardı. Ama şimdilik, kendimi rahat hissettiğim biriyle daha fazla zaman geçirmek beni mutlu etti.

PT3

Ruth kızartmasını yemeyi bitirdi ve bir ton kök birasınıda içti. Bana dönmeden önce hoşnutlukla iç çekti. Diğer kızartmalarına açgözlülükle bakıyor, "Sen--" "Evet!" İlk hamburgerimi bitirmeye çalışırken alay ettim. Surat asmaya başladığında kızartmaları ondan uzaklaştırdım. Bir kol alıp tekrar video oyunları oynamaya başladığında somurtma uzun sürmedi. Cehennem köpeği homurdandı, "Yarın ne yiyeceğiz?" Birlikte neredeyse haftadır yaşadık. Gerçekten takıldık, film izledik ve video oyunları oynadık. Yedi buçuk boyundaki cehennem köpeği kasları şişmeye başlamıştı. Evde ağırlık kaldırması vücudu için harikalar yaratıyordu. Beni de hafif bir egzersiz rejimine zorlamıştı, çünkü çoğunlukla kaslarımın körelmesinden korkuyordu. Zaten daha güçlü hissettim. Onun kadar güçlü değil elbette. İnanılmaz bir oranda gelişme elde etti. Şimdi iki kez, o araştırmacılar için formlar doldurmuştuk. Para güzeldi ama bir bankaya koyamazmışım gibi hissettim. Ya soru sormaya başlarsa? Paranın nereden geldiğini onlara söyleyemezdim. Onları dairemin birkaç yerine sakladım. Merak ediyorum-- Ruth sırtıma şaplak atarken neredeyse ciğerlerimden rüzgar esiyordu, "Yine kendine mi monologluk yapıyorsun?" O sırttı. O kadar güzel olmasaydı kızardım. Başımı salladım, "Tam bir aptalsın. Yarın ızgara peynir yapabilir miyiz? Çorba da olabilir mi? Bugün dışarı çıktığımızda çorba aldım, "Yavaş yavaş fast food'umu yerken başımı salladım", Maou'ya teşekkür ederim, sonunda bu yiyecek dağıtım yasağını kaldırdılar. Tembelleştığımızde pizzadan fazlasını alabiliriz!" Güldü, " Keşke iyi kış kaburgalarından alsak" Sırtışı biraz acı çeken bir iç çekişe döndü. Özür dileyerek ona omuz silktim ve yemeğime geri döndüm, "Evet, evet. Baktan fast foodları sevdiğini biliyorum. Ve siktir, ben de öyle! Yine de bu boku yersem kalp krizi geçireceğim... Ama... Kahretsin daha fazlasını istiyorum!" Kızartmam için fırladı. "hayır!" bağırdım. Ruth birkaç santim kısa durdu, "Cesurlaşmak ha?" Tam boyunu gösterecek şekilde durdu ve bana baktı, "Beni durdurabileceğini mi sanıyorsun? Ha? İnek?" Tek kelime etmeden, küçük karton kabı tuttum ve kalçalarımın arasına, kasıklarına doğru yerleştirdim. Biraz yer değiştirdim, onu cesaretlendirdim. Tekrar suratını astı ve Kendini kanepeye çarptı ve

benimkini biraz zıplattı. Kolu tekrar aldı ve kanepeye uzandı. Onun için bir tane kızartma verdim, uzun bir tane, "Teşekkürler tatlım," Diye gülümsedi Elimden yemeden önce. Gözlerimi ona doğru yuvarladım ama umursamıyor gibiydi. Pencereden dışarı baktığımda oyununa geri döndü. Ay oldukça büyüktü. Tam olarak dolunay değil, ama kesinlikle oraya varıyordu. Belki yarın? Yakında yatmak istedim, geç oluyordu ve akşam yemeğini daha sonra ve sonra yiyorduk. Bacaklarımın arasından gizlice bir kızartma daha almasını izlemek için tam zamanında Ruth'a baktım. Fark etmiyormuş gibi yaptım.

Gecenin bir yarısı gürültülü bir gürültüyle uyandım. Yere düşen bir tava olabilir. Ani korku patlamasından kalbim çarparken, yatağa oturdum. Ruth mutfaktaydı, yanan gözlerini görebiliyordum. Tavayı alıp ikiye katlarken alçak bir hırıltı çıkardı. Odanın diğer tarafına geçerken nefes alışığı düzensizdi. bir elinde sapı, diğer elinde yok edilmiş tava. Başucu şifonyerime uzandım ve el fenerini aldım. Onu ters çevirdim ve yüksek güçlü ışını Ruth'a doğrultarak tavayı düşürüp yüzünü kapatmasını sağladım. Ev sahibinin bir süre önce bu dairelerin ses yalıtımına sahip olmasına gerçekten sevindim, "R-Ruth? " ciyaklayabildiğim tek şey buydu. Cehennem köpeği yavaşça yüzünü ortaya çıkardı ve yanaklarından akan gözyaşı izlerini ortaya çıkardı. Dişleri kum gibiydi ve alevler hafif dumana dönüşmüştü. Yine çıplaktı ama şu an bunun bir önemi yoktu. Şu anda azgın olmaktan çok endişelendim. Yataktan fırlayıp ona yaklaştığımda yüzü kıpkırmızı parlıyordu, "A-Anon. Lütfen yatağına dön, "diye sızlandı. Ona kaşlarını çattım, "Ruth,“ Adını tekrar söyledim, "Ne oldu?" "Beni böyle görmeni istemiyorum." "Bir tavayı ikiye katladın!" Pişirme tavaında yere işaret ettim. Onun için tavadan daha çok endişelendim elbette. Güzel, güvenilir bir tavaydı ama Ruth daha önemliydi. "Hemen. Beni rahat bırak. Benim için endişelenmene gerek yok. Benim için endişelenmeni istemiyorum, "dedi yüzünü kuruttu ve benden yüz çevirmeye çalıştı. Ona sert bir bakış atarken kolunu tuttum"Bu ani güven artışı nereden geldi?" Biraz öfke çıktıkça homurdandı. Şaşırıp, onu serbest bıraktım ve uzaklaştım, aniden bana homurdanmasından biraz korktum, "Bana öyle bakma", Bana yalvarırken korku ve çaresizlikle sızan sesini duyabiliyordum, "Anon, lütfen dur," Diye yalvarmaya devam etti odanın köşesine geri çekilirken. Yerde çılgın bir halde kıvrılmış o duvardan aşağı kaydırıldı, "seni incitmek istemiyorum," hıçkırıyordu. Ruth'a doğru inerken kocaman bir battaniye kaptım. Yerde sessizce ağladı. İlk defa etrafımda duygusal olarak savunmasız kalmıştı ama ona bir şekilde yardım etmeliydim. Olumsuz duygularım alevlendiğinde her zaman yanımdaydı, bu yalnız ve sevimli cehennem köpeğine de yardım edebilmeliydim. Battaniyeyi alıp Ruth'un üzerine örttüm. Kaldırdım ve altına onunla girdim. Bana bakarken feryatları yavaşça yavaşladı, "Anon..." "Shh", onu kendime yaslanmaya çekerken susturdum. Kafası omzuma sıkıca dikildi. Parmaklarımı nazikçe saçından geçirdim. Lavanta sabunu gibi kokuyordu. Kamp ateşi kokusunu tamamen maskeleyemedi. Aniden beni yakaladı ve kucağına çekti. Bir kez daha yüzünü omzuma gömdü ve kafamı kendi omzuna çekti. Battaniyenin altında güzel ve kızarmıştı, "Konuş benimle", sessizce istedim. "Bana katlanmana ihtiyacın yok," Diye sızlandı. Kafasını omzumdan ittim ve ona kaşlarını çattım, "Tamam. Tamam. Konuşurum. Sabaha ne dersin? İkimizin de uyuması gerekiyor, "Diye esnedi. İç çektim ama haklı olduğumu biliyordum. Kucağından kaymaya çalışırken başımı salladım. Ruth bileğimi tuttu ve kızardı, "B-bu gece bana sarılır mısınız? Sana ihtiyacım var." Kalbim küt küt hızla vurmaya başladı. Sonunda lolacaktıydı? O ben olacak mıydım? Bu gece aşağı inip kirlenecek miydik? Küçük bir gülümsemeyle başımı salladım. Ruth beni kolayca omzunun üzerinden aldı. Battaniyeyi kaptı ve beni yatağına attı. Tek kelime etmeden çıplak bedenini gömleksiz göğsümün üstüne bastırdı. Bacaklarını kendi ayaklarımın etrafına sarana kadar bacakları yatağın ayağından sarkıyordu. Yanımda uzanırken bir kolu başımın altında ve göğsümün üst kısmında. Beni kapatmadan ve çenesini kafa derime bastırmadan önce güzel gözleriyle bana baktı.

Uzun, sevinçli bir iç çekişin dudaklarından kaçmasına izin verdi. Bir elimi kaldırdım ve boynunun ensesini hafifçe ovuşturdum. Sonunda uykuya dalmadan önce mutlu bir şekilde homurdanıyor gibiydi. En azından bekaretimi bir süre daha sağlam tutmalıyım.

Odaya ışık akarken uyandım. Ruth beni kollarına sıkıca tutuyordu. O gece yer değiştirmişti, ben de şimdi benim tarafımdaydım, göğsüne yaslanmıştım. Yumuşak teninden ve sert kaslarından yayılan ıstıyı hissedebiliyordum. Güçlü kollarında yatarken, kocaman memelerini kafama bastırmıştı... Güzeldi. Ruth'a karşı hislerimin ne olduğundan hala emin değildim. Yanında olmasını çok severdim ama onu seviyor muydum? Yoksa bütün konuşmayı yapan sadece benim sikim miydi? Kalbim ne dedi? Bu sürekli göğsüme vuran korku mu? Kaygı mı? Aşk? Bilmiyordum. Daha önce hiç bir kadın için böyle hissetmemiştim. Özellikle Ruth gibi birine. Şu anda bildiğim tek şey işlemem gerektiğiydi. Banyo kapısına baktım ve Ruth'un büyük cehennem köpeği pençelerinden birini üzerimden itmeye çalıştım. Hırladı ve beni daha da sıkı tuttu. Kalbim korkuyla çarpmaya başladığında kafamı kaldırdım. Onu bu şekilde uğurladığım için çok korktum. Dün geceki insanlık dışı öfke hala var mıydı? Huzur içinde uyurken gözleri hala kapalıydı. Rahat bir nefes aldım ama hareketlerim Ruth'un beni daha çok sıkıştırmasına neden oluyordu. En azından güzel ve rahattı. En azından sırtımın ağrıdığını hissedene kadar. Ben inledim. Zevk miydi, acı mıydı? Bilmiyordum, "Ruth," kısık bir şekilde seslendim. Dudakları hafifçe bir gülümsemeye kıvrılırken sıcak nefesini yüzümde hissettim. Neredeyse kötü niyetli görünüyordum, "Ruuuuth," Biraz daha yüksek sesle seslendim. Gülümsemesi uykulu bir sırıtışa dönüştü, "Mmm... Hemen... Kaburga istediğimi nereden biliyordun? Tabii ki, seni de sosla tokatlayacağım..." Başı yüzüme doğru itti ve dili ağzından yuvarlandı. Bir keresinde dilini yüzüme indirdi ve eskisinden daha mutlu uyumaya başladı. İç çektim ve adını tekrar söylemeye çalıştım. Birden pençeleri derime girdi, "Hayır anne, yapmayacağım!" Hırladı. Pençeleri acı bir şekilde cildime doğru sürüklenmeye başladı, "RUTH!" Diye bağırdım. Ruth'un gözleri açılırken tekrar gözyaşlarıyla dolmaya başladı, "Bu sadece sensin. Maou'ya şükürler olsun, "Diye homurdandı sarılışını gevşetirken. "Kötü rüya mı?" Tekrar rahat ettiği için yarı şaka yaptım. "Gerçekten iyi başladı! Öyle oldu..." O, aniden gerçekten gergin, "Sen... Bana yemek getirip durdu. S-sen... Giyen..." Gergin bir şekilde yuttu, "Harika bir şey. Ve bana lezzetli ev yapımı yemekler getirip durdun," dedi ve biraz tükürmeye başladı. Bunun benim için olduğunu ummuştum, "İşten yeni gelmiştim, çocuklarımız vardı, sanırım... Ve kendimi çok mutlu hissettim." diye gülümsedi ve ben de gülümsedim, "Ama sonra annem geldi. Ve bana gençken ne kadar yıkıcı olduğum konusunda bir erkekle asla birlikte olamadığımı anlatmaya başladı. Başkalarına zarar vermeye ve insanları ağlatmaya devam ettim... Bunu eğlenmek için yaptım, Anon." "Ama artık öyle değilsin." "Evet, evet. Ama eminim annem hala böyle düşünüyordur."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Diye sordum, işeme ihtiyacımı ve yüzümü kaplayan tükürüğü görmezden geldim. Ruth endişeyle bana baktı " "Bunu çok uzun zamandır saklıyorum, değil mi? Ben konuşacağım," Yavaşça başını salladı, "Temizlen.. Yüzündeki her neyse kahvaltıda konuşalım, tamam mı?" Beni serbest bırakırken başını salladım. İkiz yataktan yuvarlanmadan önce boynuna sıkıca sarıldım. Orada öylece uzanırken saçlarını hafifçe okşadım, bana doğru bastırıldı, "R-R-Ruth --" Kelimeleri boğazımdan ağzıma almak için çırpınarak kekelemeye başladım. Ona onu sevdiğimi söylemek istedim, ne olursa olsun onun hakkında daha az düşünmeyeceğimi. Sadece gülümsemesini tekrar görmek istedim. "Kendine sakla," dedi beni kendinden uzaklaştırırken, "Hikayemi bitirdiğimde bunu söylemek istemeyeceksin." Yavaşça yataktan kalkarken ona kaşlarını çattım, "Sakın kaçma, lütfen." Ruth bana gülümsemeden önce biraz şaşırılmış görünüyordu. Kuyruğu hafifçe sallandı, "Bunu sana yapmayacağım. Git kendini temizle." Başını salladım ve banyoya girdim, tüm daireyi Ruth'a ihtiyacı olan her şeyi yapması için verdim. Başımı salladım ve ona

İlettim, "Annemi mi arıyorsun?" Ruth'un dudakları hüznü bir kaş çattı, "Keşke yapabilseydim" diye bir telefon numarasını çevirmeye başladı. Sessizce bir lokma sosis yerken telefonu başına getirdi. Üzgün bir şekilde iç çekti, "Hey, kardeşim... ben Ruth Sadece, uh... Konuşmak istedim. İyiyim, abla için endişelenmene gerek yok. Bir ara beni bu numaradan ara. Anon muhtemelen cevap verecektir. O-o iyi bir çocuk. Ben, uh... Seni seviyorum, "Telefonu indirdi ve başını eline koydu. Ben konuşmadan telefonu tekrar açtı ve başka bir numara daha koydu, "Hey abla," Dedi tekrar, şimdi biraz daha neşeli, "ben Ruth, biliyor musun, abla? Umarım sen ve kocanız iyisinizdir. Sadece bir ara, Tamam beni ara, olur mu? Seni seviyorum, "Telefonu tekrar kapattı. Gözyaşlarına boğulmasına bir santim kalmıştı. İki numara daha aradı ve tekrar sesli mesaja gitti, her ikisinde de benzer kısa ve sevgi dolu sesli postalar bıraktı. Yumruğunu masaya vurmadan önce telefonumu indirdi. Tabaklar kıvrıldı ve küçük tabaktan bir sosis yuvarlandı, "Artık bana ihtiyaçları yok..." Diye mırıldandı. "Ruth," adını sıkıca söyledim, "Tekrar arayacaklar." Masanın kenarını kavradı ve bana baktı, "Ya yapmazlarsa? Annem öldüğünde o kızları ben büyüttüm. Belki çuvalladığımı düşünüyorlar. Aramamalıydım. Muhtemelen benden nefret ediyorlardır."

"Ruth!" Tersledim, "Dur! Böyle konuşmana dayanamıyorum!" Bu patlamanın nereden geldiğinden emin olmadan ağzımı kapattım. Islak gözlerini sildi ve bana gülümsedi, "en azından umursuyorsun." "Umurumda. Tıpkı umursadığın gibi." "Bilmeliydim, tatlım. Şey, " Gözlerini tekrar sildi ve ağzına bir gözleme soktu, "Umarım geri ararlar. Muhtemelen ne hakkında konuştuğumu bilmek istersin, ha? Ne olursa olsun benden nefret etmeyeceğine söz verir misin?" Başımı salladım, "Tamam," Derin bir nefes aldı, "Yara bandını koparmama izin ver. Ailem memleket savaşlarında öldü. Bir sürü mamano ve insan şiddeti ve iyi, seksi türden değil. Özür dilerim, şaka yapmamalıydım. Ben ve kız kardeşlerim, beşimiz bir yaşlı kadın tarafından büyütülüyorduk. Neden kendi ailesi olmadığı hakkında hiç konuşmadım. Bizi buraya getirmek için o kapılar açılmadan birkaç yıl önce vefat etti. Hiç bu kadar güzel bir dünya görmek için var. En büyüğü olmak, diğerlerine bakmak benim görevimdi. Çok hızlı büyüdüm. Çok hızlı. İyi okullarda, en küçüğü iki göndermek için çalıştı, bizi üç iş var. Küçük bir daire, tıpkı bunun gibi, sahip olduğumuz tek şeydi. Tek tek, okula giriş ücretlerini ödedim ya da iyi işleri olan harika adamlarla evlendiler. Hepsinin mutlu olmasını istedim. Yoksulluk ve savaş olmadan iyi hayatlar yaşamalarını istedim. Sonunda hepsi gitmişti. O küçük, soğuk apartmanda sadece ben varım." "Sonra ne oldu?" Sessizce sordum. "Durdum. Bir şey yapmak için kendimi alamadım. Kendime bakmadım, işe bile gidemedim. İşimi kaybettim, dairemi, eşyalarımın çoğunu sattım. Yaşlı kadın gibi uzanıp ölmeye hazırdım ama kız kardeşlerim ara sıra benden haber almak istedi. Ama sanırım şu anda değil. Elbette onları hala seviyorum. Ama işimi yaptım. Yaşlı kadını özledim. Keşke başarabilseydi de ben de onunla ilgilenbilseydim. Bizim için yaptıklarından dolayı ona borçluydum, bize karşı inanılmaz derecede sert olsa bile. Sanırım onun gibi olmamızı istemiyordu, "Diye tekrar usulca ağlamaya başladı. Masanın karşısına uzandım ve elini tuttum, "Teşekkürler tatlım," Gülümsedi ve gözlerini kuruttu, "En azından şimdi sen varsın. Şu anda bana uğruna yaşayacağım bir şey veriyorsun. Bu araştırmayı yakında bırakmalıyız. Bir iş bulup seninle ilgileneceğim, " Ona şaşkın bir bakış attım, "Araştırma parasının gerçekten iyi olduğunu biliyorum, ama senin için endişeleniyorum. Oradaki diğer zavallılara yaptıklarını sana yapacaklarından korkuyorum, "Diye ürperdi. Kaşlarını çattım, şimdi de bu konuda gergindim" "Bu kadar korkmuş davranmayı bırak. Taşınacağız, şehrin daha güzel bir yerinde yaşayacağız... Belki çocuk sahibi olursun, ha?" "Ç-çocuk istiyor musun? B-benimle mi?" Ben soluk soluğa. Kalbim küt küt hızla vurmaya başladı. "Hemen. Seni tavizsiz pozlarla hayal ediyorum. Dün gece seni bir önlükten başka bir şey olmadan hayal ettim ve kıçımı tutup barbekü sosuna sürdüm ve her şeyi yaladım -- " Kendini durdurdu, "Senden hoşlanıyorum.

Belki de seni seviyorum. Bilmiyorum. Bu hislerin ne olduğunu bilmiyorum. Bu kadar gergin davranmayı kes. Gördüklerini sevdiğini biliyorum. O şişkinlikleri görmediğimi mi sanıyorsun?“ Güldü, "Pantolonun belli etmeyecek kadar gevşek. Neyse. Yemeği bitirelim. Film ve kucaklaşma günü.”

Ruth'un kollarında kanepede uzandım, "Hey, bana biraz şeker uzat,“ dedi, "Sevgili Maou... Arnold oldukça havalı.” "O!" Ona istediği şekeri verirken güldüm. Total Recall televizyonda çalarken biraz kraker yedim. Geç oldu. Bütün gün film izliyorduk. Çoğunlukla Schwarzenegger filmleri.

Ruth içini çekti ve çenesini kafa derime bastırdı. Telefonum çalmaya başladı, Ruth kanepeden kaptı ve cevap verdi, "Hellllllooo ~" Bilinmeyen numarayı sıcak karşıladı, "Kylee!?" Ruth ayağa fırladı, beni kanepeden attı, "siktir. Üzgünüm Anon, "Gömleğimin arkasını tutup beni kanepeye geri çekerken sızlandı. Filmi duraklatırken kendimi salladım ve Sprite içmeye gittim, "Anon. Evet, birlikte kaldığım adam. Gerçekten çok tatlı ve -- " Ruth duraksadı, yüzü birden kıpkırmızı oldu, "Yapmadığımı biliyorsun! Annem hepimizi iyi yetiştirdi!" Ruth havladı. Yüzü neşeli ama üzgün bir şeye döndü, "Teşekkürler. Siz çocukların içine etmediğimi duymam gerekiyordu. Neden aradım? Sadece dördünüzü özledim ve... Yine o kötü rüyaları görüyorum. Çok kötü olanlar. Evet. Sevdiğim insanlar hakkında şiddet uygulayanlar. Artık çoğunlukla sadece Anon..." Endişeyle yutkundü, "Evet. Uyandıktan sonra bir tencereyi ikiye katladım. Evet, artık onları ikiye ayıramam. Bana ne olduğunu biliyorsun, çalışmayı bıraktığımda büyük bir kısmını kaybettim. En azından Anon'u kolayca etrafa fırlatabilirim, " Bana sırtıttı, "Evet, o da tam bir tatlı. Bir ara onunla buluşman gerekecek. Henüz evlenmedik falan. Hayır, seks de yok. Geleneksel olarak yapacağız, annemin istediği gibi. Ben de onun rızasını istiyorum. Annem bunu isterdi.” Ruth'un gülümsemesi aniden yüzünden düştü, "Ne? Hayır, salı günü," dedi kız kardeşine. Ruth zıpladı ve pencereden dışarı baktı, "AH SİKTİR!" Aniden yüzünde korkulu bir ifadeyle bağırdı, "BU ÇARŞAMBA! LANET OLSUN!" Ruth bana geniş gözlerle döndü, "Seni sonra ararım, Kylee!" Aniden telefonu kapattı ve bana doğru eğildi. Telefonu elime aldıktan sonra ellerini omuzlarıma koydu ve yanağıma bir öpücük koydu, "Bu gece gitmeliyim. O ilacı herhangi bir yerde bulabilirsem bu gece döneceğim. Yoksa bu gece başka kötü birşey yaparım. İkimizin de iyiliği için. Seni seviyorum," dedi ve diğer yanağını öptü ve biraz para aldıktan sonra hemen evden çıktı. Yalnız oturdum. Dairem şimdi soğuk hissettim. Ama lanet olsun, beni sevdiğini söyledi. Sırtıttım, kaşlarını çattım, karşılık vermedim. Konuşamayacak kadar sersemlemiştim. Kalktım ve pencereden dışarı baktım. Büyük dolunaya baktım. Dolunay tecavüzü modu olayının sadece bir efsane olduğunu sanıyordum. Görünüşe göre çoğu kız buna karşı bağıştı, dünya üzerindeki ayımız o kadar güçlü değildi. Ama Ruth özel bir kızdı. Duygularımın kokusunu alabiliyordu ve görünüşe göre bu ay olayından da etkilenmişti. Nereye gittiğini merak ederek iç çektim. İlaç? Belki de bu onu aya karşı bağışık hale getirmiştir. Bunu kesinlikle bir yerde okumuştum, ama dediğim gibi gerçek bir şey olduğunu bile fark etmediğim bir şeydi. Mamano odaklı yılan yağları için hiç alışveriş yapmadım. Abur cuburları bir kenara koymaya başladım, Ruth'un sodasını içmemek istedim. Esnedim. Belki de sadece uyumalıyım? Ruth geri gelirse benimle yatağa girebilir ya da kanepeye oturabilir. Tanrım, iyi olduğunu ummuştum. Arkamdan kapıya doğru bir ses duydum. Kapı yavaşça açılırken gıcırdadı. Çoktan döndü mü? Belki de hemen cevap vermemeliyim? Gergin bir şekilde yuttum ve yavaşça arkamı döndüm, "Ruth? Göğsüme bir şey çarptıkça sözlerim kısa kesildi. Yere düşerken uzuvlarımla uyuştüğünü hissettim. "Bu Melek Bir," dedi kadın hafifçe bana doğru adım atarken, "Onu yakaladım", bir ses bir radyo aracılığıyla bozuk bir şekilde cevap verdi, "Tekrar ediyorum. Başarılı. Nakliyecileri gönderin," Dedi kafama bir torba geçirdi ve sıktı, "Uhuh," O tekrar sese cevap verdi. Ağzımı bile oynatamıyordum. Ruth'a her zaman yaptığı gibi bana yardım etmesi için ses çıkarmak istedim. Ama burada değildi. Büyük eller

vücudumu tartakladı ve beni omuzlarından kaldırdı, "Vay canına, o hafif biri." "Kapa çeneni ve onu laboratuara götür", beni vuran kadın hırladı. Korku vücudumu kasıp kavururken kalbim küt küt attı. Ruth'un ortaya çıkıp bana yardım etmesi için yalvarırken gözyaşlarım yüzümden aktı. İkili sessizce binadan dışarı çıktı. Arka giriş olmalı. Bir arabanın arkasına yüklendim ve "Onu nakavt et" diye uzaklaştı, üçüncü, tanıdık bir ses emretti. "Anladım patron" diye sızlandı. Koluma bir şey batırdığımı hissettim ve çantanın arkasındaki dünyam dönmeye başladı. Bayıldım.

PT4

Ruth daireye döndü. Anon'un düşüncesi onu deli ediyordu. Maou'ya teşekkür ederim, ihtiyacı olan ilacı buldu. Ön kapı kapalıydı, "Yo! Anon!" Ruth aradı, "Banyoda saklanmanı istiyorum, tamam mı? Seni görürsem saldırayım. Bunları almak için biraz suya ihtiyacım var," Ruth sessizdi, o zaman bile bir cevap duymadı. Anon oynuyor mu? "Bak bu ciddi! Total Recall'ı izlemeye ve sarılmaya geri dönmek istiyorum! Bunu yapmanı istiyorum, tamam mı?" Hiç ses yok. Yatmaya mı gitti? O kadar da geç değildi. Kendi kendine inledi ve kapıyı açtı, "En azından kapıyı açık bırakmıştı şey için--." Ruth korku kokusu ona duvar gibi çarparken durdu. Birkaç atıştırılacak kabı yere çalınmıştı, TV ve DVD oynatıcı ışıklar gibi hala açıktı. Anon yatağında değildi. Korkunç bir sorun vardı. Cehennem köpeği havayı kokladı, alabildiği her şeyin kokusunu almaya çalıştı. Birinin kokusunu almış, hayır, iki kişi. Kokuyorlardı... Şey gibi kokuyorlardı... "Hayır," Ruth fısıldadı, "Hayır, hayır, hayır..." İnsanlık dışı öfke onun var olmanın üstüne çıkarken ilacı tezgaha düşürdü. Gözlerindeki ateş hiç olmadığı kadar parlak yandı. Ruth, kapıyı çarpmadan önce dairenin yarısını uyandırarak ve koridorlardan geçebildiği kadar hızlı koşarak ve merdivenlerden aşağı inerek, iyi bir kükreme çıkardı. Onun kokusu vardı, korku kokusu sokakta hücum ederken şampuanıyla karışmıştı. Azgındı ve Maou'nun tanık olduğu için inanılmaz derecede kızgındı.

Sisli bir kafayla acı içinde uyandım. Ellerim arkada bağlı rahat bir sandalyede oturuyordum. Neyse ki ağzım tıkanmadı ya da kör olmadım. Birkaç parlak ışık depoyu aydınlattı. Ambar? Etrafa baktım. Buraya daha önce gelmişim. Ruth'la tanıştığım kafeste oturuyordum. İki bank kaldırılmıştı, bunun yerine sadece üzerinde bulunduğum basit sandalye vardı. Sonunda sohbete göz atıyorum, "Neden onu BURAYA GETİRDİN!?" Lamia, "Onu neden kaçırdın ki?" diye bağırdı.

Hakutaku alay etti: "Kimse bunun için çok önemli değildir. Tüm canavar türlerine yardımcı olabilecek hayati bilgilere sahip!" "Ne bilgisi? Tek yaptığı o cehennem köpeğiyle iki hafta takılmaktı." "Beni sorguluyor musun?" Hakutaku ona "Seni bir kez daha yönetiye bildirmem gerekiyor mu?" diye sordu. "Siktir et, yap. Artık umurumda değil. Aktif olarak insanlara zarar veriyoruz!"

"Ama bu olabilir! İhtiyacımız olan buluş bu olabilir! Sadece bu ikisinin nasıl değiştiğini ölçmemiz gerekiyor. Bu adam anahtarı tutuyor! Cehennem kuşlarının buna uymasına imkan yok!" "Bu hiç hoşuma gitmedi. İçimde korkunç bir his var," lamia mırıldandı. Hakutaku onu görmezden geldi ve elinde bir sandalye ve pano ile kafese yaklaştı. Önümün önündeki katlanır sandalyeyi destekledi, ama yine de kafesin dışında. Sandalyeye oturduğunda sahte bir gülümseme takındı ve gözlüklerini ayarladı, "İyi akşamlar Anon. Bu gece nasılsın?" Ona cevap vermedim. Bunun bir meydan okuma olduğuna inanmak istedim, ama muhtemelen korkuydu, "Hadi, Anon. İnsan ve canavarların puanlarına yardım etme potansiyeline sahip olabilirsiniz!" Yine de hiçbir şey söylemedim, "Bana Ruth'a ve senden bahset. İkiniz hiç durmadan birlikte oldunuz, değil mi?" Onu bir cevapla onurlandırmadım. Ben yapamadım. "Zavallı şey dehşete düşmüş, ona bak! Botlarında sallanıyordu," Lamia benim için sızlandı. Amazon iç çekti, "Bundan hiçbir şey alamayacaksın, bayan." "Yapmayacağım... Ama belki başkası yapabilir," Dedi Hakutaku kötü niyetli bir şekilde güldü,

"Sadece konuşsan iyi olur, Anon," Tehditleri sadece içimde ne kadar küçük bir meydan okumanın üstesinden geldiğim için konuşmamı zorlaştırdı. İç çekmeden önce birkaç dakika bekledi, "Tamam, Anon. Bunu seçtiniz. Onu dışarı çıkarın!" Bir kapı açılıp kapanmadan önce birkaç dakika sessizlik oldu, "Ben senin emrinde bir canavar değilim," diye homurdandı başka bir ses. Garip bir şekilde yankılı ve ıslaktı. Nemli, özensiz bir ses zeminde sürükleniyor gibiydi. Her ne ise kendini ışığa sürüklüyormuş gibi endişeyle arkamdan izledim. Mor ve pembe renkteki kalamar bir kadın göz önüne kaydı. Akıl savaşı. Balçıkla kaplı vücudunun üzerine beyaz bir laboratuvar önlüğü giymişti. "Korkutucu olması gerekiyordu," diye inledi Hakutaku, "Aklına dokun ve neye ihtiyacımız olduğunu bul, olur mu?" Akıl savaşı kaşlarını çattı, "Bunun için burada değilim. Bunu sen de biliyorsun. Başkalarına yardım etmek için buradayım, akıllarına tecavüz etmek için değil."

"Evet, biliyorum, ama bu farklı! Müdürü dahil etmem gerekiyor mu?" Hakutaku tehdit etti. "Ondan ne istiyorsun?" Hoşnutsuz bir iç çekişle sordu.

"Onu neyin işaretlediğini bilmem gerek! O ve o cehennem köpeği birlikte biraz zaman geçirdiler ve şimdi birden mutlu oldular!" Hakutaku talep etti. Mindflayer, baş araştırmacıdan panoyu aldı ve birkaç dakika ilerledi, "Bu notlar çılgın bir adamın saçmalıklarına benziyor." "Çok kızgınım!" Hakutaku koptu, "Bunu çözmemiz gerek! Neredeyse geldik ve -- " Tüm odayı susturan yüksek bir ses vardı. Dört araştırmacı da şaşkın ifadelerle ön odaya baktı, "Ah, tatlı Maou," Diye mırıldandı lamia.

Ruth pencereden bir bakış attı. Gazer'in hileleri ona karşı hiçbir şey yapmadı. Başka bir korkmuş gardiyan elinde titreyen bir kılıçla ona yaklaşırken nefes nefese kaldı. Ruth'un kulağına hala fısıldayan o küçük insanlık, neden teslim olmadıklarını merak ediyordu. Bu gardiyanları gerçekten incitmek istemedi, sadece onları yolundan çıkarmak zorunda kaldı. Ruth, rakibini kafasına vurmadan önce ön koluyla bir kılıç yarığı saptırdı. Yerde kalmak akıllıcaydı. İki muhafız daha yüzlerinde korkuyla öne geçti. Ruth onlara doğru koştu ve her ikisini de aynı anda tekmeledi, üst bedenlerinin her birine tek bir ayak. Zırhlara rağmen, ikisi de yere uçmadan önce rüzgarı uçurdular. Diğer gardiyanlardan bazıları koordine etmeye çalışarak birbirlerine bağirmaya başladılar. Ruth hırladı, daha korkulu muhafızlardan birkaçını korkutarak, 'Anne lanet olsun', Ruth kafasında kendine dedi ki, 'Eğer biri Anon'umu incitirse, ölürlür,' O acı içinde uludu şeytan gümüş bir kılıç sırtına sokuldu. Gardiyan tekmelenmeden önce suratına dirsek attı ve yuvarlanarak yuvarlandı, 'Hepsi benim hatam değil mi? Daha erken uzaklaşabilirdik ama bunu yapmam gerekirken zorlamadım. Aptal filmler dikkatimi dağıttı. Onu yalnız bıraktım ve yakalandı!" Kılıcı çıkardı ve yoluna çıkmaya cesaret eden başka bir kişiye fırlattı, 'Şimdi bunun zamanı değil', zavallı bir ejderha kızı yere sererken kendine şunu hatırlattı: "Ben bir pislik olabilirim" dedi, "Ama bu işi batırmayacağım!" Ruth, geriye düşerken kalan birkaç gardiyanın peşinden koştu, en çok da canı cehennem köpeği peşlerinden hücum ederken dehşet içinde çığlıklar atıyordu.

O hırıltıyı tanıdım. Ruth! Ruth buradaydı! Gülümsedim, geleceğini bilmeliydim, "Ne yapacağız!? Ne yapacağız!?" Lamia panik içinde sordu. Amazonlu uzun kılıcını çaktı ve "Bu onun sorunu, bununla başa çıkmalıdır!" diye iç geçirdi. Hakutaku'ya suçlayıcı bir parmak doğrulttu. "Ben mi!? Hepimiz bunun bir parçasıyız!" Araştırmacı bağırды, "Yönetici bu konuda ne derdi!?" "Kimin umurunda? Senin yüzünden hepimiz öldük! Azgın, öfkeli bir cehennem köpeği aslında hala dolunaydan etkileniyor! O şu anda GERÇEK bir canavar!"

"Belki de sen ve kızların işinizi yapıp onu durdurmalıydınız! Hiçbirinizde silah yok mu!?" "Tabii ki hayır! Çılgınlık arttıkça Amazon'un önü kesildi. Yüksek bir ses geldi ve "Bana kapının kilitli olduğunu söyle" diye bağırdı. Kapının arkasından gök gürültülü bir çarpma geldi. Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. Mentşeler, büyük cehennem köpeği odaya adımını atarken ve tahrip olmuş metal kapıya doğru verdi. Heybetli aurası onu normalden daha büyük gösterdi, "NEREDE!?" Ruth gözleri parlarken çılgınlık attılar. Araştırmacılara doğru tepindi, üstü yırtılmıştı ve vücudu yaralı idi. Bana baktı ve onlara doğru tepinmeye devam etti. Güvende olduğumu biliyordu ama yine de kızgındı ve kaçırılmama izin veremedi.

Amazonlu iki elinde kılıcıyla öne çıktı, "Bunu sadece bu ay para alabilmek için yapıyorum, tamam mı? Beni çok hırpalama. Eve gitmem gereken bir kocam ve çocuklarım var." Ruth'la savaşa atlamasını izledim. Bu Amazon darbeler indirdiği sırada, biraz Ruth'u yavaşlattı. Çılgınca sallanırken vurulduktan sonra omuz silkti. Sandalyem yavaşça geriye doğru kafese doğru çekildi. Uzun bir yılan kuyruğu beni çekiyordu, "Lütfen," Diye yalvardı Lamia gözyaşlarının eşiğinde, "Beni düğümlemesin." "Ve ben de! Sana zarar vermeyecektim, yemin ederim!" Zihin avcısı beni çözerken sesine korkuyla fısıldadı. Sandalyeden atladım ve dışarı çıkan ahşap kapılardan birine doğru sızdım. Amazonlu karnına güçlü bir yumruk ve çenesine zıplayan bir diz atarken yukarı baktım. Sayım için dışarıdaydı. Aslında baygın görünmüyordu, sadece daha fazla gazaptan kaçınmak için yerde kalıyordu. Hakutaku Ruth'tan uzaklaştı ve kafese doğru, "Geri çekilin!" Küçük bir iki atış derringer çizerken talep etti. Yan tarafında parlayan kırmızı bir mühür vardı, kesinlikle canlıydı, "Bunu kullanmaktan korkmuyorum! Gerçek mermileri var!" Ruth durdu, dolu bir silahın namlusuna bakarken ne yapacağından emin değildi. Bu öfkeli durumda bile bazı kurşunların ona ne yapacağından korkuyordum. Hücre kapısını açtım, hakutaku'nun görüşünün dışında, "Sana bak," Diye tısladı, "Annen burada olsaydı ne derdi? Her zaman ve sana ne öğretti hakkında unut gitsin" bu hakutaku sorusuna hırladı ve omuz tarafına doğru baktım. Şaşkınlığında, silahı dönerken düşürdü, şimdi cehennem köpeği'ne döndü. Silahı bir şeyin altına attım. Ruth öne doğru eğildi ve nerd ineği bir ayı kucağında yakaladı, "Annem burada değil" Diye homurdandı, onu şaşkına çevirmeden önce sert zemine çarptım. İrkildim, Ruth beni yakaladı, kuyruğu tehlikeli bir hızla sallandı, "Çok korktum," Diye hıçkırmaya başladı, "SENİ incittiler mi!?" Aniden ve öfkeyle talep etti. "Hayır, iyiyim," diye ona sarıldığımda güvence verdim, "Gidebilir miyiz?" Ruth, lamia ve mind flayer'a baktı, ikisi de birlikte köşede korkuyorlardı. "Biliyorum... Sanırım şimdi anladım, "Hakutaku öksürdü. Ruth ve ben dikkatli bir şekilde ona doğru adım attık, "İkiniz de birbiriniz için hayatınızı tehlikeye atıyorsunuz. Sadece aşk. Koşulsuz ve inanılmaz derecede güçlü aşk. Sanırım burada kırılan tek kişi bendim." "Ne. Hala senin lanet bağırsaklarından nefret ediyorum" Ruth onu boynuzlarından tuttu ve boynuzlarından tavandaki eski kullanılmayan kancalardan asarak onu yukarı kaldırdı, "Polisler seni aşağı indirecek, eminim." "Ş-şey... Sanırım istediğim cevapları verdiğin için teşekkürler. Tüm bu operasyon muhtemelen çözülecek. Yönetici kızacak."Diye iç çektik inek kadın. "Yönetmene söyle, eğer benimle ya da erkeğimle problemi varsa, ben şahsen kendi kafalarını kışlarına sokacağım." Sadece boynuzları ve babası tarafından asılı kendisini istifa etmiş gibi "Buna hiçbirşey değmezdi, özür dilerim," demiş. "Eh, en azından başarılı bir çiftin var," diye omuz silktim. Ruth beni yakaladı ve omzundan tuttu, "Bunu eve götürmeliyim. Yatma vaktini falan geçti," Bazı arka odalardan çıktı ve soğuk sokaklara girdi, "Merak etme, seni ben taşıyorum" Ruth bir blok ötedeki başka bir sokağa doğru yürüdü ve beni bir blok ötede oturan bir taksinin arkasına yükledi. Ruth'a bilerek gülümseyen bir otomat sürücüyü. Polisler sağlık görevlileriyle birlikte depoya gelmişti. Taksi depolardan uzaklaşırken Ruth'a yaslandım. Kıpır kıpırdı ve sert nefes alıyordu. Muhtemelen her yerinde de ağrı vardır. "Sana zarar vermedikleri için çok mutluyum" dedi.

Sadece başını sallayıp gözlerimi kapattım. Uyumayı düşündüm ama bu gece uyuyamayacağımı biliyordum.

Ruth beni "Anon" diye takip etti, nefes nefese ve terliydi. Eşofmanını kasıklarına batmaya başlamıştı, "Bu gece sana zarar vermek istemiyorum. Maou bana yardım et, yakında kıracağım ve." Tezgahta küçük bir şişe hapa uzandı. Ondan önce aldım, "Anon", dedi. "Bak Ruth," küçük cam şişeye bakarken gergin bir şekilde yuttum, "Biliyorum, her zaman sana söylemek istediğim kelimelere sahip değilim. Genelde sana istediğimi söyleyemem. Ama... Şu anda ne söylemek istediğimi biliyorum. Seni seviyorum Ruth. Ben-ben istiyorum ki... Beni aşağı it ve Beni senin yap." Tek kelime etmeden Ruth soyunmaya başladı, "Elbiselerini çıkar. Şimdi," Başımı salladım ve onları çıkardım, "Hey, bu gece işler ne kadar çılgınca olursa olsun," Dudaklarımdan öptü, "Seni seviyorum," Beni yakaladı ve yatağa attı. Aç, kalp şeklinde göz bebekleri ve ağzından gelen bir parça salya ile bana baktı. Uzandım ve elimi yanağına koydum, şaftımı tuttu ve onu amına soktu, "Çok güzelsin" dedim ona. "Evet ve ben de azgınım. Kahretsin bu gerçek dışı!" Erkekliğimle kendini delerken homurdandı. Alevleri aniden fışkırdı bir an hareketsiz kaldı. Derin bir nefes aldı ve gözlerindeki ateş aniden çok daha yüksek bir ses seviyesinde geri döndü. Yavaş yavaş horozumu kullanarak kendini delmeye devam ederken beni tutmak için omuzlarımı tuttuğunda bir korku hissettim. Onu vajinası inanılmaz derecede sıkı, inanılmaz derecede sıcak ve tamamen ıslaktı. Sırtını kemerlerken yine uludu. Tanrım, şimdiden orgazm oldu mu? Pençeleri omuzlarıma kazıldı ve sikişme hızını arttırdı. Nefes verirken başımı geriye yasladım. Ruth üzerime eğildi, kalçalarını benimkine çarpmaya devam ederken göğüslerini yüzüme dayadı. Kollarımı onun etrafına sardım, terli vücudunu benimkine yakın tuttum. Muhteşem vücudunun her santimine dokunmak istedim. Vücudu titrerken tekrar homurdandı, vajinası titreyerek ikinci orgazmını ilan etti. Daha da agresifleşmeye başlamadan önce kısa bir mola vererek nefes nefese kaldı. Pençeleri sırtımı tırmıklarken, o güçlü bacaklar bana çarptığında acı verici olmalıydı, ama sadece yoğun bir zevk ve sevgi hissettim. Uzandım ve ona kıcımdan sert bir tokat attım, "Seni küçük..." Diye başka bir hırıltıyla kendini kesti. "Seni seviyorum tatlım!" Beni tekrar göğüsleriyle susturmadan önce neredeyse gıcırdayırdım. "Kapa çeneni!" Hırladı, " Bende seni de seviyorum, kahretsin, "Diye ekledi elini boynumun ensesine koyarken utangaç bir şekilde. Ruth'un acımasız vuruşundan yatak gıcırdayıyor ve titriyordu. Kalçalarını incinmeye başlamıştı ama yalvarsam bile Ruth yavaşlamazdı. Belimde bir basınç artışı hissettim. Her an patlamakla tehdit eden bir baskı "R-Ruth!" Onun acımasız sikişi devam ederken ağladım. "Biraz daha sık dişini!" Daha hızlı ve daha zor başladıkça talep etti. Bir inilti ile bağırdım, kendi orgazmımı zor tuttum, "Şimdi! Onu bana ver!" Kendini yere çarptığında bağırdı, vücudu başka bir orgazma işaret ederken titrerken durdu. Yükümü içine attım, titreyen amcıyla ikna oldum. İkimiz de uyum içinde geldiğimizde zevkle bağırdık. Kısa bir süre sonra, zevk dalgaları dağıldı ve Ruth otururken seks sonrası harika, terli bir hisle kaldım, sikim hala vajinası tarafından sıkıca tutuluydu. "Tanrım," Nefes nefese kaldım, vücudum şimdi ağrıyor, "İhtiyacım var..." "Bastır," diye talimat verdi Ruth kendini desteklerken, hala üzerimde. İnledim ve yüzümü sildim. Burnumda hala ter kokusu ve kamp ateşi kokusu vardı, "Yap yoksa yatağa Anon şeklinde bir iz bırakırım!" Bana homurdandı. Başımı salladım ve talimatını yerine getirdim. Erkekliğimi nazıkçe cehennem köpeğinin içine ittim ve kafasını geriye atıp zevkten uludu. Bütün daireyi uyandıracaktık ve umurumda değildi. İki elimi kalçasına yerleştirmeden ve patlamadan ona tam olarak istediğini vermeden önce elimi karnına indirdim. Ona aşk sularımızdan girerken dikkatsiz ıslak bir tokat sesi vardı. Kendimi ona doğru iterken ses tekrar tekrar çaldı, her itiş gücüyle daha da derine indi. Sık sık Ruth tekrar bağırp titrerdi. Kuyruğu sürekli sallandı, bundan gerçekten zevk aldı. Son bir itişle, kendimi onun içine soktum ve inledim, orgazm olurken tekrar

boşalmıştım. Yere yığıldım, tamamen harcadım, "Ben yokum", hırıltıdım. Ruth kaşlarını çattı ve sarkık sikimi tuttu. Beni tekrar havaya sokmaya çalışırken çaresizce birkaç kez okşadı. "Bir senet alacağım" diye paniklemeğe devam ederken başımı salladım, gözlerindeki ateş fıskırırken kıkırdadı. Üstümden tırmandı ve yatağımda yanıma geldi, beni küçük bir kaşık pozisyonuna çekti, "Seni seviyorum tatlım," Diye fısıldadı boynumu ve omuzlarımı öperken. "Seni de seviyorum," diye küçük bir kahkahayla yankılandım. "Bu kadar komik olan ne?" "Bizi, gerçekten. Buraya nasıl geldiğimizi düşünmek, hepsi bu." Ruth yavaşça omzumu ısırıldı ve öptü, hala tutkulu, yanan aşkı hissediyordu, "Evet. Bir şey oldu. Hemen çocuk sahibi olmak istiyor musun?" Başımı salladım, "Güzel. Ben isteyken sana yapacak bir şey verecem " Dönüp ona şaşkın bir bakış atmaya çalıştım ama mücadele ederken omzuma ısırıldı, "Seni destekleyecek bir iş bulmalıyım, değil mi? O araştırmacılar artık bize ödeme yapmayacak." "Bu benim işim değil mi? Ekmek kazanan olmak için ... Aaaa!" Kıçımı tokatlarken sıçradım.

"Senin görevin sevimli görünmek, sevgi dolu bir koca ve harika bir baba olmak" Diye azarladı, "Uyu. Sanırım biraz daha cinsel hayal kırıklığından kurtulmalıyım." "Ben yaparım. Beni yuvarla," diye sordum. Ani gücüm Ruth'a itaat ettirdi. Belini ovalarken meme ucunu ağzıma soktum. Tırnaklarım iç uyluğunun üzerinden sıyrıldı, onu sevgi ve şefkatle duş alırken titremesine neden oldu. Parmaklarımı yavaşça ona soktum, hafifçe kıpırdattım ve yukarı ve aşağı hareket ettirdim. Ruth inledi ve bana sıkıca sarıldı. Ellerinden biri kasıklarımın doğru hareket etti ve kabaca kavradı ve okşamaya başladı. İşim bitti sanıyordum ama küçük askerim tekrar dikkat çekerken beni içeri çekiyordu. Çok geçmeden beni sırtıma aldı ve sikim onun içindeydi. Bana sırtıttı "Bunu kendin yaptın!" Beni tekrar sürerken kötü niyetli bir şekilde güldü, ilk kez olduğu kadar sert.

"Burası mı?" Ruth barın kapısını açarken sordum. "Evet," Diye başını kaşdı, "Kylee'nin buluşacağımızı söylediği yer," Salladı, belli ki bu kadar uzun süre sonra küçük ailesini tekrar göreceği için gergin. Elini tuttum ve onu içeri çekmeden önce ona güvence veren bir gülümseme verdim. Endişeyle etrafa baktı. Barın arkasında, Ruth ve küçük bir kobold'dan bile daha büyük olabilecek büyük bir jinko'ya içki servisi yaparken sıcak bir şekilde gülümseyen başka bir cehennem köpeği vardı, "Kahretsin, bu Daisy mi?" Ruth aniden beni bara sürüklerken nefes nefese kaldı ve şokta nefes nefese kalan kobold'un yanına düştü. "Ruth!?" İki sarılmadan önce bağırıldı. Jinko da benim kadar şaşkın görünüyordu. Sol gözünde bir göz bandı ve kalçasında bir katana vardı. Gerçek anlaşma olup olmadığını merak ettim. İki, bu araştırmacıların konusunun etrafında dolanırken yetişmeye başladı. İki de konuyu açmak istemiyor gibiydi, "Jackson'ı getirmeliydim! Daha çok arkadaş!" "Bu da öyle," diye kıkırdadı Ruth dirseğiyle beni dürterken. Ona baktım, benimle aynı gemide olduğunu biliyordum. "O zar oyununu kocam ve birkaç kişiyle oynamıyor mu? Zindanlar bir mi?" Jinko mırıldandı. "Kimiko, bir tanesine daha ihtiyaçları olduğunu söylediler, değil mi?" Daisy kuyruğunu sallarken sordu, "Ve hoş görünüyor." "O bir tatlım," diye övündü Ruth, kızarmamı sağladı, "Yakında yetişip takılmalıyız. Yakında gidip Anon'u kardeşlerimle tanıştırmalıyım." "Al, telefon numaram," dedi kobold, sayı dizisini donuk bir kalemle peçeteye çizdi, "Bir ara bana bir yüzük ver!" "Yapacağım," dedi Ruth ayağa kalkmaya başladı, "Onlar seninle bir daha bağlantı kurmadı, değil mi?" Aniden sordu. Daisy'nin kafası karışmış görünüyordu, "Iam ve Amazon..." "Hayır," dedi Daisy, "En son hepsinin dövülüp dağıldığını duydum." Ruth sırtıttı, "Evet. Ben de. Sadece kontrol ediyordum. Üzgünüm," Ayağa kalktı ve beni yanına aldı ve ikimizi de bir kabine kaydırıldı, "Beklememiz gerekiyor gibi görünüyor," Omuzlarımın bir kol sardı ve beni kafa derimden öptü, "Seni seviyorum." "Seni de seviyorum," diye uzanmadan önce gülümsedim, sadece Ruth'la takılmakla yetindim. Başka biri masaya gelmeden önce dinlenecek fazla zamanım olmadı. "Üzgünüm geciktik!" Birisi karşı kabine kayarken çağrılan neşeli bir ses. İki kız, büyükler,

bir griffon ve uzun bir ork, "Bu o mu, abla?" uzun orc sorar. "evet. Kylee, bu benim büyük sevgilim Anon," Ruth omzumu tuttu ve beni biraz şakacı bir şekilde salladı. Griffon bana burnunu alevlendirdi ama onaylayarak başını salladı "Böyle olma Gee!" Ruth'un biraz kızgın hırıltısına tepki olarak omuz silkti. "boşver onu," Kylee güldü, "Nasıl tanıştığınızı Söyle bana!" Ruth bana baktı ve usulca iç çekti, "Tamam. Ben söyleyeyim. Sanırım o zamandan beri konuşabiliriz... Artık buralarda değiller. Ne oldu, iki ay oldu mu? Anon ile garip koşullar altında bir depoda tanıştım. Kafesteydik, oldukça romantik durumlardaydık, eğer kendim söylersem!" Garip bir yolculuğun uzun bir açıklaması için kendimi bağladım.

not: bu yazı "My Friend From Hell" hikayesinin çevirisidir

kaynak:<https://medusafag.com/2020/10/31/my-friend-from-hell/>